

List izlazi svake srijede — Uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — NIKOLA BEGO — Uredništvo: Sibenik - Ul. Petra Grubišića 3 - Telefon uredništva 25-62 * Ru-kopisi se ne vraćaju

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara — Izdaje Novinsko-izdavačko poduzeće «Štampa» Sibenik — Direktor MARKO JURKOVIĆ — Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Sibenik 435-11-1-8 * Telefon štamparije 22-28 i 29-53

PLENUM OPĆINSKOG ODBORA SSRN I OPĆINSKOG SINDIKALNOG VIJEĆA

Rekreacija-sastavni dio radne aktivnosti

Na zajedničkoj sjednici Općinskog odbora SSRN i Općinskog sindikalnog vijeća, što je održana prošlog petka, na dnevnom redu nalazili su se problemi fizičke kulture. Na plenumu je, pored ostalog, s pravom iznesena konstatacija da su fizička kultura, rekreacija i odmor sastavni dio i nužna potreba u životu svake radne organizacije. Shodno tome treba stvoriti uslove za masovni pokret fizičke kulture, za sistematsku i stručnu brigu o rekreaciji i odmoru radnih ljudi.

Bez sumnje jedan od najvažnijih uslova za napredak fizičke kulture jesu stručni kadrovi. Od njih ovisi ne samo kvalitet i kvantitet osoba što se zanimaju fizičkom kulturom, već i ono drugo, više puta mnogo značajnije: odgoj tih osoba. S tim u vezi prezentirano je da je ranija zaostalost u odnosu na školovanje kadrova nametnula potreba da se stručni rad u organizacijama za fizičku kulturu prepusti i nekvalificiranim osobama. Međutim, u današnjoj situaciji ne može se dozvoliti i prepustiti stručni rad nekvalificiranim osobama, jer treba voditi brigu o pravilnom fizičkom razvoju djece, omladine pa i starijih. Utjecaj obrazovanih, stručnih kadrova na razvoj fizičke kulture treba da dođe do punog izražaja, jer oni u isti mah moraju biti i pokretači masovne fizičke kulture. Ovakva orijentacija, s pravom se drži, pridonijet će da se izbjegnu i brže savladaju razne slabosti, ne samo u stručnom pogledu, nego i u pogledu formiranja pravilnijeg gledanja na značaj

i ulogu fizičke kulture s jedne strane i s druge strane imat će pravilnijeg utjecaja na odgoj mlade generacije.

Veoma je važno pitanje, naravno, i financiranje fizičke kulture. U tom pogledu situacija je uglavnom dobra, premda se i na tom području dešavaju izvjesne slabosti. U prošloj godini, na primjer, sve organizacije za fizičku kulturu raspolagale su iznosom od blizu 52 milijuna d. što, zacijelo, nije velika brojka. Za nabavku rekvizita utrošeno je 3,468.000 dinara, na razne članarine i doprinose 947 tisuća dinara, na lične izdatke 23,587.000 dinara, za školovanje kadrova utrošeno je 256 tisuća dinara, za održavanje objekata i rekvizita 2,147.000 dinara, i za razne raznovrsne troškove 4,113.000 dinara.

U domenu problematike fizičke kulture važno mjesto zauzimaju i škole. Kada se govori o fizičkoj kulturi u školama, onda se zacijelo ima na umu da su školama neophodno potrebni stručni kadrovi, kojih, budi uzgred rečeno, u priličnoj mjeri nedostaje. Međutim, izgradnjom objekata i školovanjem kadrova moći će se riješiti niz aktualnih problema fizičkog odgoja u školama, a da bi se to postiglo trebaju se angažirati i prosvjetni organi u zajednici sa svim ostalim institucijama kojima je zadatak razvoj fizičke kulture.

Kakva je, da vidimo, situacija na području fizičke kulture u radnim organizacijama.

Prezentirano je da se danas sportska aktivnost u radnim organizacijama svodi uglavnom na aktivnost nogometnih klubova, dakle, na veoma mali broj ljudi. Za tu sportsku aktivnost troše se, međutim, prilično velika sredstva, koja ne daju a niti mogu dati adekvatne rezultate. Posebno se nameće potreba da se preispitaju mogućnosti racionalnog korištenja postojećih objekata kao i izgradnja novih objekata u sklopu radnih organizacija i van njih. Isto tako ne bi bilo na odmet da se razmotri mogućnost, na taj način pronašla bolja i trajnija rješenja. Nadalje, trebalo bi posvetiti pažnju osposobljavanju i zapošljavanju profesionalnih organizatora rekreacije u radnim organizacijama, u kojima za to postoje objektivne mogućnosti. Jednom riječju, vrijeme je da se u radnim organizacijama pravilno shvati fizička kultura, rekreacija i odmor. Oni trebaju postati sastavni dio cjelokupne aktivnosti kolektiva. Stoga treba svestranije sagledati i utvrditi mjesto i ulogu fizičke kulture, aktivnog odmora i rekreacije radnih ljudi u toku procesa proizvodnje. Drugim riječima, treba, dakle, udariti solidne temelje da bi se postepeno mogli graditi uslovi za masovni pokret fizičke kulture, za sistematsku i stručnu brigu o rekreaciji i odmoru radnih ljudi.

Doživjeli smo da je Sibenik proteklih dana naprosto bio zakrčen automobilima turističkih »nomada« koji su se vraćali sa svojih krstarenja po čitavoj zemlji i Jadranu. Splavi u Docu činile su najveći napor da ubrzaju prebacivanje, ali su automobili neprestano, kao u rojevima nadolazili. Nije bilo mjesta gdje da ih se »slaže« u repu. Odabrana je Poljana. Od trajekta u Docu do ovog mjesta koji se vidi na slici, stisnulo se preko 250 kola. Dio kolone koja nije mogla stati u »repu« na Poljani smjestila se na parkiralištu na lijevoj strani i »ubacivao« se u kolonu kako se ona pomicala. I saobraćajni organi imali su dosta posla da »svladaju« ovu navalu i pored toga reguliraju i onako živ saobraćaj kroz sam grad.

Ipak, u ovo vrijeme osjetili smo olakšanje. Kola je sve manje. Turizam je kod nas, za ovu godinu, na izmaku . . .

J. Č.

Fond poljoprivrednika prezadužen

Fond poljoprivrednika u našoj zajednici nema financijske ravnoteže. Dapače, njegova ekonomska nemogućnost je sve izraženija. Korištenje Fonda je veće, a time i troškovi, dok su prihodi realizirani u ovoj godini manji nego u prošloj godini. U takovoj situaciji zdravstvene ustanove potražuju od poljoprivrednika ogromna financijska sredstva. Iz toga proizlazi da Fond radnika, koji je suficitaran, kreditira Fond poljoprivrednih proizvođača. Poslužimo se brojkama koje su iznijete na skupštini Poljoprivrednog fonda.

Prema planu trebalo je naplatiti poljoprivrednog i osobnog doprinosa za prvo polugodište 75 milijuna dinara, a naplaćeno je 44 milijuna ili za 41% manje. Sa područja Šibenika trebalo je ubrati 50 milijuna a ubrano je 30 milijuna ili 60% manje, a sa područja Drniša od zaduženih 25 milijuna naplaćeno je svega 14 milijuna ili 56% manje.

Rashodi su za prvo polugodište planirani sa 82 milijuna a utrošeno je 87 milijuna. Za šibensku općinu planirano je 56 milijuna, a utrošeno 63, dok je za drnišku predviđen iznos od 26 milijuna, a troškovi iznose 24 milijuna. Do povećanih troškova došlo je zbog toga što je bilo veće korišćenje zdravstvene zaštite, a dijelom i zbog povećanih cijena usluga zdravstvenih ustanova. Učestalije korišćenje nekih vidova zdravstvene zaštite, naročito lijekova (od 10809 na 30192 recepta) i (od 9628 na 24892 b. o. dana), uza sve to što broj osiguranih nije veći, govori da se poljoprivrednici sve više javljaju liječniku, odnosno da je zdravstveni nivo našeg seljaka mnogo veći nego ranije.

Fond šibenske zajednice poljoprivrednika u prvom polugodištu ove godine bilježi deficit od 43 milijuna. Tom iznosu dodajemo dugovanje iz prošlih godina, pa je ukupno dužan 177 milijuna dinara. Općina Sibenik i Drniš preuzele su na sebe obavezu naknade Fondu oko 60 milijuna, tako da ostatak od 117 milijuna trebaju pokriti poljoprivrednici uplatom do kraja tekuće godine. Osim navedenog imaju u vidu da je ovaj Fond dužan zdravstvenim ustanovama na našem području preko 250 milijuna dinara, što zdravstvene ustanove više ne mogu podnositi.

Skupština Fonda se vrlo ozbiljno pozabavila ovom krizom Fonda. To je i razumljivo jer Skupština odgovara za ravno-

(Nastavak na 4. strani)

Materijalne rezerve i komune

Najavljene izmjene u uslovima privređivanja poljoprivrednih organizacija, među kojima su svakako najvažnije one koje se odnose na postepeni prelazak na ekonomske cijene poljoprivrednih proizvoda i izjednačavanje općih uslova privređivanja za sve poljoprivredne organizacije, i politika bržeg porasta životnog standarda imperativno nalažu i stvaranje jednog daleko efikasnijeg sistema materijalnih rezervi od onog koji danas postoji samo u okviru federacije.

I ranije je naglašavan značaj i potreba stvaranja jednog efikasnog sistema materijalnih rezervi, naročito kad se razgovaralo i ukazivalo na potrebu brže stabilizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda, naročito sa stanovišta potreba bržeg zadovoljavanja potreba gradskog stanovništva. U buduće materijalne rezerve i sistem njihovog efikasnog funkcioniranja imat će, pored ovoga, i još jedan značaj: radi se o osiguranju plasmata za krupne robne proizvođače, jer su često promjenljivi tržišni uslovi doveli ova gazdinstva u veoma neprikladne ekonomske i druge situacije. No, svakako, i ubuduće, sistem materijalnih rezervi imat će prije svega tržišni karakter, odnosno postat će jedan od najvažnijih činila-

ca u održavanju ravnoteže i stabilnosti na tržištu poljoprivredno-prehrambenih proizvoda.

Bez obzira kojim će se tempom i u kom vremenu ići na postepeno prelaženje na ekonomske cijene poljoprivrednih proizvoda, posebno naglašavanje značaja garantiranih cijena za neke važnije proizvode ove privredne grane, jasno ističe u prvi plan i značaj jednog efikasnijeg sistema materijalnih rezervi. Doduše, i do sada su postojale materijalne rezerve za neke poljoprivredno-prehrambene proizvode, ali njihov radius aktivnosti ograničavao se na poduhvate Savezne direkcije za ishranu i neke važnije poljoprivredne proizvode.

Proširenje sistema garanti-

ranih cijena na veći broj poljoprivrednih proizvoda, kao i potreba da se stvore odgovarajući robni i devizni fondovi za efikasne intervencije na tržištu poljoprivredno-prehrambenih proizvoda zahtijevat će proširenje aktivnosti materijalnih rezervi i to na svim nivoima. Njihovo stvaranje u okviru republika i komunala nije daleko odmaklo. Gotovo u svim krajevima zemlje, malo je šta učinjeno da se stvori trajniji i efikasniji mehanizam materijalnih rezervi poljoprivredno-prehrambenih proizvoda. Gotovo svi su se prepuštali Saveznoj direkciji za ishranu, koja, sasvim prirodno, ni po svojoj organizaciji, ni po svojim organizacionim i materijalnim mogućnostima, nije mogla i da je htjela da zadovolji i odgovori svim potrebama.

I upravo brzi porast životnog standarda gradskog stanovništva, kao i urednije i jeftinije snabdijevanje, zahtijevaju da se i u okviru komunala stvore posebne službe materijalnih rezervi, koje će u saradnji s

republičkim i Saveznom direkcijom za ishranu, moći uspješno da interveniraju robom kad god se za to ukaže potreba, prema specifičnim prilikama svakog tržišta pojedinačno.

Koji će organizacioni oblik stvaranja materijalnih rezervi izabrati pojedine komune zavisit će od njihovih potreba, specifičnosti pojedinih područja, gustine stanovništva, strukture njegovih prihoda i potrošnje, itd. Sablonizirati stvaranje materijalnih rezervi u okviru komunala bilo bi isto tako pogrešno kao što je šematizam nemoguć i neprihvatljiv u mnogim drugim situacijama i granama.

Za stabilne i efikasne robne intervencije potreban je razrađen sistem materijalnih rezervi, od komunala preko republika do federacije. Od toga kojim će tempom biti stvarana ova organizacija i kakvim će materijalnim i kadrovskim snagama ona raspolagati, u dobroj mjeri zavisit će samo stabilnost tržišta poljoprivrednih proizvoda, već i privođenje novih mjera u poljoprivredi. M. J.

Šta je s oštrijom kontrolom cijena?

Povećanje cijena brašna, kruha, ulja i šećera uglavnom je provedeno onako kako je to predviđeno odlukom Saveznog izvršnog vijeća, mada je bilo ekscesa. Riječ je, međutim, o drugom nečem, za šta se ne može naći opravdanja. Dešava se eto, nasuprot svim nastojanjima da se to spriječi, da pojedina industrijska poduzeća, mimo svih osnova koriste situaciju, i na brzinu donose odluke o povećanju cijena nekih svojih proizvoda čija proizvodnja nema nikakve uzročne veze s proizvodima za koje je donijeta odluka o novim cijenama.

Jednostavno, takva poduzeća su »pronašla« kroz neke svoje specifične kalkulacije, da su »oštećena« odlukom SIV-a, da će se ona negativno odraziti na »opći nivo troškova« i da sad, dok je još vruće »treba izvršiti korekcije«. Čak se argumentira i takvim parolama kao što je: »ne dajmo da nas situacija zatekne na spavanju«. Interesantno je, međutim, da je baš u ovakvim poduzećima vrlo malo učinjeno da se otklone one subjektivne slabosti koje sprečavaju bolju i jeftiniju proizvodnju. Tu je i svijest zatajila. Umjesto da pomognu jednu odluku koja ima svog ekonomskog opravdanja, i da spriječe svaki pokušaj ugrožavanja standarda, u ovakvim poduzećima su radili sasvim obrnuto doprinijeli su da se za njima povedu i drugi i da tako stvore stvarnu opasnost lančane reakcije povećanja cijena, što se na svaki način htjelo izbjeći.

Nije ovdje riječ samo o proizvodima kojima se slobodno formiraju cijene, mada i tu ne bi trebalo dozvoljavati nekontrolirane skokove koji prelaze stvarne ekonomske pa i svake društvene obzire, riječ je i o onim proizvodima koji se već nalaze pod društvenom kontrolom cijena. Razlika je u tome što se u ovom drugom slučaju poduzeća koja povećavaju cijene mogu uzeti na odgovornost, pa čak i kazniti, dok to nije slučaj s poduzećima čije se cijene proizvoda slobodno formiraju.

Postavlja se sada pitanje na koji način obuzdati apetite izvjesnih za povećanjem cijena i spriječiti jednu pojavu koja prijeteći da se pretvori u širu praksu, i koja se ovdje ondje može okarakterizirati i kao najvulgarnija špekulacija. Zato glasovi da i ovakve slučajeve treba staviti pod društvenu kontrolu, imaju svog punog opravdanja.

Važno je prije svega spriječiti još u začetku podizanje cijena, pa čak i u industriji, tamo gdje se makar i stidljivo pojavljuje tendencija podizanja cijena. Jedan od načina za to jeste i mnogo šira društvena kontrola, koja će preko tržišne inspekcije i zavoda za cijene imati mogućnosti da utiče na tržišna kretanja.

Lj. St.

Stan - njegova cijena i brzina gradnje

U ekonomskom i društvenom pogledu stambena problematika vrlo je složena. U prvom redu stan je najskuplja investicija ličnog standarda, bez obzira na to nabavlja li ga pojedinac sam ili ga na bilo koji način dobiva od zajednice. S druge strane, u većem dijelu sadašnjeg stambenog fonda stanarine su zamrznute, i to na nivou koji je, relativno, u mnogo slučajeva niži od predratnog. Do toga je došlo zato što su se odmah nakon oslobođenja provele mjere za smanjenje standarda; a kasnije reaktivizacije standardne stanarine nisu omogućile njihov adekvatan položaj u suvremenoj situaciji cijena potrošnih dobara.

Ekonomisti smatraju da stan treba da bude roba, međutim, kad se govori o novom stanu, a ne o stanarini, ta je roba vrlo skupa i samo u iznimnim slučajevima dostupna je pojedincu — potrošaču.

U većini slučajeva u posljednje vrijeme poduzeća i društvene organizacije iz svojih fondova obavljaju stanove i dijele ih, na temelju određenih kriterija, svojim članovima.

Koliko god takav sistem raspodjele ima svojih prednosti on ima i znatnih nedostataka, jer ostavlja onog krajnjeg zainteresiranog potrošača u očekivanju da mu se stan dodijeli, dakle neaktivnog.

Put njegovoj aktivizaciji bilo bi pojeftinjenje stambene gradnje, za koju se smatra, da je i bez obzira na realne mogućnosti pojedinaca, preskupa. A ona je preskupa zato što je vrlo loše organizirana, i osim građevinskih radova, svi se ostali poslovi obavljaju pretežno na zanatski način. Stoga vidimo da kuće, odnosno višekatnice, naglo niču, ali svi radovi oko njihovog dovršenja traju veoma dugo i gotovo nikad ne završavaju o roku.

I troškovnici pokazuju da je takav način gradnje vrlo skup, to više što se nikad do završetka gradnje zapravo i ne zna prava definitivna cijena zgrade. Ima i takvih anomalija, da zbog stalnog poskupljenja materijala i usluga izlazi da su

jeftinije zgrade koje se dugo vremena grade, od onih koje se dovrše u roku.

Gdje su rješenja za takvu situaciju u stambenoj politici i stambenoj izgradnji. Očekuje se da će skupštinski organi razmatrati pitanja stambene izgradnje i da će u okviru izgradnje privrednog sistema i mjera za stabilizaciju standarda doći do realnih ekonomskih stanarina. To će omogućiti održavanje i unapređenje sadašnjeg, tj. starijeg stambenog fonda, a vjerojatno će povoljnije utjecati i na stambene odnose.

U pogledu pojeftinjenja stambene izgradnje rješenje je u boljoj organizaciji. Dosad je svega osam građevnih poduzeća u Jugoslaviji usvojilo industrijski način gradnje. A samo organizacijama rada, koja u većim gradovima, u okviru velikih gradilišta, osigurava izradu svih poslova na nekom građevinskom objektu, odnosno u manjim mjestima (gdje nema uvjeta za organizaciju velikog gradilišta) rad industrijaliziranog poduzeća može biti ekonomičan.

Osim toga, prednost takvog načina podizanja stambenih višekatnica je i u tome što se gradi brže nego na klasičan način. Industrijalizirano poduzeće uporedo sa zidovima i ostalim montažnim elementima postavlja električne i vodovodne instalacije, te uređaje za kana-

lizaciju i grijanje. Montažom gotovih konstrukcija u isto se vrijeme završava vanjska obrada. Potrebni su još minimalni radovi: zidove treba obojiti i slično. A sve to omogućuje da stanari mnogo prije useljuju u relativno jeftin stan.

U situaciji kad je stambena nestašica još akutna, to je izvanredno značajno.

Vratila se omladinska brigada „Mladi graditelj“

U utorak 8. o. m. vratila se u Šibenik omladinska radna brigada „Mladi graditelj“, koja se mjesec dana nalazila na gradnji dionice jadranske magistrale od Kolašina do Bijelog Polja. Brigada je bila sastavljena od 113 omladinaca i omladinki iz Benkovca, Drniša, Knina, Zadra i Šibenika. Proglašena je više puta udarnom.

Poziv bivšim borcima XIX dalmatinske divizije

Mole se bivši borci XIX dalmatinske udarne divizije, da se odmah prijave svojim mjesnim organizacijama, odnosno Savezu boraca općine Šibenik radi pružanja podataka o poginulim drugovima.

Jedno je poslovnost, a drugo špekulacija

Svjedoci smo jednog, blago rečeno, veoma uznemirenog unutrašnjeg tržišta. Val podizanja ili pokušaja da se podigne cijene nastao je poslije odluke Saveznog izvršnog vijeća o povećanju cijena uglju, električnoj energiji, pšenici, kruhu, šećeru, ulju i još nekim artiklima — svjesno donijete u cilju ujednačavanja uslova privredivanja radnih organizacija i privrednih grana podsticanja proizvodnje, poslovnosti, produktivnosti rada itd. Porasle su cijene i mnogim industrijskim artiklima koji nikakve veze nemaju s ovim svjesnim povećanjem cijena. Treba, međutim, konstatirati da je ova tendencija frontalnog podizanja cijena manje-više trajne prirode s povremenim oživljavanjem, kao sada.

Sadašnja tržišna uznemirenost proističe uglavnom iz tri uzroka.

Prvi je onaj najklasičniji: poremećenost između zaostale ukupne proizvodnje i ponude robe i opasno narasle ukupne potražnje. Ne ulazeći u detalje, podaci govore da je u prvom polugodištu ove godine, u odnosu na isto vrijeme prošle, priliv robnih fondova (domaća proizvodnja i uvoz) porastao za 16%. Samo po sebi to je više nego solidno. Ali, tražnja (unutrašnje tržište i izvoz) porasla je za oko 30%. U tome: investicije za 46 (i porred politike ograničavanja!), rashodi stanovništva za kupovinu roba u trgovini 24, a izvoz samo za 15%. Rezimirano: nasuprot povećanja priliva roba od svega 16% porast potražnje od punih 30%! Posljedica ova je iscrpljivanje zaliha, podizanje cijena i dalji pritisak u tom pravcu, zabrinjavajući porast deficita u vanjskoj trgovini. Postavljanje zadataka je prosto: održati porast proizvodnje, smanjiti potrošnju (prije svega investicionu), povećati izvoz. U tom pravcu poduzete su značajne mjere, na primjer u oblasti kredita i dr.

Drugi uzrok je u opravdanoj nužnosti nekih grana i poduzeća da nekim svojim proizvodima povećaju cijene. Gdje je to opravdano stvar je nadležnih kontrolnih organa, samih privrednih organizacija i zdra-

ve poslovnosti.

Treći uzrok sadašnje nestabilnosti na tržištu je špekulacija kombinirana s neposlovnošću pojedinih privrednih organizacija, grana, komuna, kotara pa i republika. Stvar je upravo u tom što umjesto da se izlaz traži u podizanju vlastite poslovnosti na viši nivo ide se — konstatirajmo to pravom riječi — putem špekulacije. Ona ima vid one vulgarno-klasične do specifično naše, obojene ekonomsko-političkom bojom, u uslovima provođenja u život onih principa koje su našu privredu i društvo izvukli iz tromosti jednog birokratsko-administrativnog organizma. Prilično je široka lepeza gdje se sve ove nepravilnosti provode. Na primjer, poduzete su zdrave mjere da se investicije svedu na realnu mjeru, a one su i o. g. opasno narasle. Ide se protiv predimenzioniranja kapaciteta i protiv podizanja ekonomsko neopravdanih, a mnoge komune i dalje svim silama nastoje da dobiju „svoju“, fabriku i sl. Neke privredne organizacije iznuđuju podizanje cijena špekulantskom „promjenom“ asortimana, kvaliteta, najavom „novih“ proizvoda i sl. U januaru ove godine na primjer, u 287 obavještenja privredne organizacije najavile su ni manje ni više nego 2.192 nova proizvoda! U stvari, malo se promjeni dezen, doda novi konac, novi omot na istoj čo-

koladi i sl. Može se navesti još niz primjera koji ovo ilustriraju.

U cilju efikasnijeg liječenja stvarima treba dobro pogledati u oči. Čitav naš sistem umjeren je na stvarno podizanje produktivnosti, poslovnosti, na stvaranje intenzivnije privrede, realno podizanje životnog standarda itd. A ovim gotovo frontalnim nastojanjem da se podigne cijene sve se to minira. Uočljiva je, dalje, pojava da privredne organizacije, komune i drugi faktori u društveno-ekonomskoj osnovi uzroke vlastitih gubitaka i neposlovnosti gotovo po pravilu traže u sistemu, nepogodnosti instrumenata, administrativnom opterećenju privrede, prevelikim doprinosima i slično — a gotovo nikada u »vlastitom dvorištu«. Postalo je gotovo »moderno« da se juriša na sistem i instrumente, a oni su upravljani na poboljšanje tržišnih i samoupravnih prava privrednih organizacija — pa ipak se upravo otuda miniraju! Prigovara se administrativnim primjesama u sistemu cijena, a sve se čini da viši organi dođu u situaciju da gotovo frontalno zamrznju cijene, ograniče samoupravu. Gdje su, na primjer, privredne organizacije, komune itd. — »sahranile« preko 300 milijardi dinara koliko im je ostalo oslobođanjem od raznih doprinosa? To se gotovo nigdje nije odrazilo u snižavanju troškova proizvodnje, naprotiv, i pri takvim uslovima ide se na povećanje cijena. Prisustvujemo prilično poremećenju ravnoteži između veoma razrađenih prava (što je naravno dobro) i zapostavljenih odgovornosti i obaveza. Apсурdno je i to da isti građanin kao proizvođač glasa za povećanje cijena (u kolektivu) a kao potrošač kritikuje poskupljenje života! Itd. itd.

Uz 10. rujna - Dan Mornarice

Šibenski mineri - preteče naše Ratne mornarice

Počelo je još srpnja 1941. godine kada su po direktivi Okružnog komiteta KPH za Sjevernu Dalmaciju izvadene prve morske mine na šibenskom području, jer se već tada ukazala potreba za eksplozivom za prve diverzante. S izvađenim eksplozivom iz morskih mina srušeni su po prvi put nasipi i propusti na turističkoj cesti između Martinske i Vodice u noći 8. kolovoza 1941. godine, što je izazvalo prvu veliku raciju talijanske vojske na terenu Srime par dana kasnije.

Jednu izvađenu morsku minu kod otoka Zirja vukli su ilegalci iz Prvića u gajeti za sobom cijelu noć u namjeri da je postave u vratima između otoka Tijata i Logoruna na plovni put talijanskih brodova, ali je skoro blizina dana i jugovina promijenila smjer mini, na koju je sutradan, 19. rujna 1941. godine ispod otoka Murtera naletio talijanski parobrod »Lazio« s teretom drva za Veneciju. Murterski su ilegalci krajem 1941. u svojim bunkerima na Modravama imali dosta eksploziva izvađenog iz mora.

Uspješno vadenje morskih mina na šibenskom primorju u toku 1941. godine dalo je povoda Stabu Sjeverno-dalmatinskog partizanskog odreda da krajem lipnja 1942. godine posebnom naredbom osnuje specijalnu pomorsku jedinicu za vadenje morskih mina radi snabdijevanja svojih jedinica na kopnu potrebnim eksplozivom, za koju je izdvojio posadu iz svog boračkog sastava.

U maloj kornatskoj gajeti, svega 16 stopa dužine, naoružana

ni samo puškama, prvi zvanični partizanski mineri: Grubelić Joso, Vlahov Dušan, Antić Dinko, Vladić Martin i Lučev Ante, uspješno su izvršavali svoj zadatak i održali se na prostoru Zirje — Kornati punih 5 mjeseci unatoč dnevnim taganjima i patroliranjima brojnih talijanskih ratnih brodova. Kroz tih 5 mjeseci oni su izvadili i na kopno otpremili 105 komada mina talijanskog tipa C 15, usput očistivši potpuno morske prolaze između otoka Skulja i Opata, te Skulja i Kurbe, čime su otvorili slobodan prolaz u unutrašnje plovne kanale i sazevničkim brodovima za svaki slučaj. Najveći dio tog eksploziva bio je upućen sa terena Srime, Vodice, Tribunja i Modrava duboko u Liku, čak do Glavnog štaba Hrvatske, a prebacivao se je organiziranim ljudskim karavanama u uprtičima na leđima specijalno izrađenim za tu svrhu od jutene vreće ili čvrstog platna od jedara. Taj eksploziv je poslužio ne samo pok. Spasi Kalanju, šefu pirotehničke radionice Sjevernodalmatinskog part. odreda u Rujištima za rušenje ličke željezničke pruge, nego i čuvenom Iliji Gromovniku koji je operirao u unutrašnjosti Hrvatske.

Značaj te prve partizanske minerske jedinice, koja je bila osnovana 3 mjeseca prije nego li je Vrhovni komandant NOV i POJ drug Tito izdao Naredbu za osnivanje partizanske ratne mornarice, ne očituje se toliko u njenim uspjesima postignutim u borbi protiv neprijatelja na moru, koliko u samoj njoj pojavi i mogućnosti njena odr-

žavanja uprkos apsolutnoj dominaciji okupatora na moru, njegove mogućnosti neprekidne kontrole i pretrage svakog kutka, svake škrape... Jer, ova malobrojna ekipa običnih ribara ukrcanih u malo gajeti isključivo na pogon jedra i vesala pokazala je radne, borbene i maritimne osobine kakove okupator sebi nije mogao predočiti. Trošnost drvene konstrukcije Ježinove gajete za Zuta dopunjavala je ekipa čeličnih nerava i čelična srca. Rješenošću za borbu na moru pod nametnutim uslovima, dovitljivost i radnost minerske ekipe na zadatak dolazila je do izražaja u stalnom mjenjanju taktike. Da li je njihova gajeta bila više površinska plovna jedinica ili »podmornica«, teško je danas utvrditi.

Kad bi zbog stalnog prisustva neprijateljskih brodova u zoni operiranja rad našoj jedinici bio nemoguć, ili kad bi joj za prijetila očita opasnost da bude otkrivena, onda bi lađa bila potopljena pod vodu, a ekipa bi u blizini zasljele čuvajući je. U potapljanju gajete ekipa je zbog česte prakse postigla rekordnu brzinu: za svega 5 minuta gajeta je bila pod vodom, a za 12 minuta već na površini i spremna za zadatak.

Bilo je slučajeva da nije bilo vremena za postavljanje gajete kao za vrijeme velike racije na Kornate, koju su izvršili Talijani i antikomunistička banda 17. i 18. kolovoza 1942. godine, kada je pobijeno 20-tak rodoljuba iz Murtera i Betine, zapaljeno preko 200 kuća i opljačkano preko 10.000 grla sitne stoke.

Tada je ekipa, nalazeći se u predjelu otoka Lavse — Gustaca — Klobučara, bila iznenađena brzim naletom dvaju talijanskih brodova koji su doplovili iz pravca zapada prije nego li je izviđač sa vrha Lavse uspio obavijestiti svoje drugove. Samo je slučaj tog puta spasio ekipu, jer brodovi nisu plovili u istoj visini, pa je otok Klobučar poslužio kao zaklon od oka najprije prema brodu koji je prošao ispod Klobučara, a potom i prema onome koji je, ploveći unutrašnjim kanalom, prošao par minuta kasnije između Klobučara i Kašele.

I druge je kvalitete pokazala naša minerska ekipa: Jednom je slučaj namjerio naše minere na otok Kakanj ispod Kaprije u rano jutro. Pošto je po danu bilo vrlo opasno ploviti, to su drugovi odlučili da predane uz taj otok, mada su znali da tamo postoji talijanska posada jedne protuavionske baterije. Kad, eto jednog fašista s karabinom na ramenu. Otvaranje vatre na neprijatelja u toj situaciji bilo je samoublačko, pa je migom učinjen sporazum i za tren oka su čvrste ribarske ruke Vladića i Antića zgrabile fašista koji je kao zarobljenik odveden pod Lavcu... Jednom opet je došlo do nepoželjnog susreta ispod južnog rta otoka Kurbe. Naime, vozio se eksploziv na kopno. U susret je plovio talijanski patrolni brod iz pravca otoka Samograda. Ekipa je na vrijeme uhvatila zaklon na obali. Bilo je dovoljno par pušanih metaka koji su neprijatelja otjerali na pučinu gdje je i zanoćio, a našima je potom bio otvoren slobodan put do veze na Kapriju, a potom u Sovlju. Prisutnost i djelovanje minerske ekipe u predjelu Zirje — Kornati natjevala je Talijane nekoliko puta na totalnu zabranu plovljenja civilnim lađama u toj zoni. To je bila miera za otkrivanje naše ekipe ali promašena.

Talijanski okupator je naravno bio budan u čuvanju minskog polja postavljenog između Zirja i prednjih kornatskih

otoka. Ekipa, pošto je očistila mine unutar Kornata, prebacila se na rad i tamo, ali samo po noći za vrijeme mjesecine. Jednom ju je kod rta Mede na poslu zatekla zora, a zatim su uslijedile topovske salve sa sjevernog Zirja, kojima je sretno umakla.

Tek krajem listopada 1942. godine talijanski okupator se osvjedočio da unutar Kornata nema više niti jedne mine. To ga je strašno razbjesnilo, pa je iz Kornata istjerao svo stanovništvo i zabranio definitivno pristup svim civilnim lađama na tom području. Potom je obnovio minsko polje, potopivši nove mine tipa Vikers i stavio ih pod zaštitu jednog odreda svojih vojnika stacioniranih na otoku Smokvici. Ovom mjerom bio je definitivno onemogućen daljnji rad na vadenju mina našoj ekipi u Kornatima. Stoga se ona prebacila na otok Kaprije, gdje je udarila svoju bazu, odakle su naši mineri, nazvani gonari, išli na druge zadatke. Oni su postavljali zasjede špijunima, održavali vezu sa kopnom i prebacivali ostatak eksploziva koji je bio bunkeriran u jednoj podvodnoj pećini u Garmenjicama, kao i materijale koje su otočke organizacije NOP-a (Zirja, Kaprija, Prvića) sakupljale i upućivale na kopno.

Na tim zadacima došlo je do brodoloma. Naime, ekipa je po obavijesti dobivenoj od Primorske čete imala sačekati na Kapriju brod »Solina«, koji je bio u službi Uprave Pomorstva u Splitu, a trebao je stići u Zadr. Taj brod, čiju su posadu sačinjavali aktivisti i pomagači NOP-a, imao je istovariti u Kaprijama jednu pošiljku hrane nabavljene za Primorsku čet. Međutim, navečer 4. prosinca 1942. godine naši su mineri neprežno sišli u selo Kaprije s partizankama na glavama i u gostionicim imali su susret s talijanskim mornarima koji su se ovmavom bili prebacili u čamcu sa otoka Kakanja. Incident je namjerno izbjegnuto s jedne i

s druge strane. Međutim, Talijani, kad su se vratili na položaj, fingirali su napad partizana na otok Kakanj i cijelu noć su tukli bacačima i topovima po Kapriju. Našima je jedino preostalo da se izgube sa Kaprije, pa da na susjednom Zmajanu sačekaju što će donijeti slijedeći dan. Gajeta je bila potopljena pod Pečinom. Sutradan je uslijedila velika racija talijanske kopnene vojske i mornarice na otok Kaprije u kojoj su pohvatani svi aktivisti NOP-a tog sela. Da nevolja bude veća u toku 5. prosinca 1942. godine zapuhalo je jako jugo koje je gajetu potopljenu na plićaku raskomadalo, a njene ostatke povuklo u dubinu. Mineri su toga dana s vrha Velike Glave na Zmajanu osmatrali događaje na Kapriju i bespomoćni gledali kako brod »Solina« prolazi mimo sa dragocinjama, ali izgubljenim materijalom za našu Primorsku čet. Kad je pala noć jedan šepurnski ribar, koji je slučajno zatečen u Boku iznad Zmajana, bio je primoran razapeti jedra i za tili čas prebaciti naše minere u Sovlju.

Takav je bio završetak prve regularne plovne jedinice naše partizanske mornarice. Njen komandant Grubelić Joso i članovi posade Vlahov Dušan i Lučev Ante poginuli su u toku NOB-e, dok su još na životu Vladić Martin, invalid u Zadru i Antić Dinko, koji još plovi kao zapovjednik jednog broda kod »Jadroslobodne« u Splitu.

Podignut skroman spomenik u čast i slavu palih prvih Titovih mornara na južnom rtu otoka Smokvice u Kornatima danas, poslije pune 22 godine podsieća naše ribare, pomorce i turistoposietioce ovog najživopisnijeg predjela na Jadranu — na teške i slavne momente naše herojske borbe za oslobođenje našega mora od stranih osvajača i na ljubav i samoprijegor koji je naš primorac i otočanin pokazao žrtvujući se u borbi za današnjicu.

Zabilježeno u Vodicama

Dogovor revolucionara

U ustaničkim Vodicama održan je prošlih dana sastanak preživjelih članova prve partijske ćelije, koja je u tom mjestu osnovana prvog dana u mjesecu studenom 1924. godine. Tom dogovoru revolucionara prisustvovali su i predstavnici svih društveno-političkih organizacija iz Vodica. Glavna tema razgovora bila je da se što doličnije organizira proslava četrdeset-godišnjice osnivanja prve ćelije KP u Vodicama, a bilo je riječi i o manifestacijama što će se upriličiti u čast dvadesete godine slobodnog života Vodica.

Prisutni su iznijeli niz prijedloga što im je cilj da se ta dva značajna datuma iz burne prošlosti Vodica dostojno proslave. Uz ostalo razgovaralo se i o potrebi da se spomen-ploča, koja podsjeća na taj dan prije četrdeset godina, premjesti na vidnije mjesto. Čulo se, također, da bi bilo potrebno da se na Srimskoj lokvi podigne spomen-ploča na kojoj bi mještani i prolaznici mogli, pored ostalog, pročitati da je upravo na tom mjestu prije dvadeset proljeća osnovana prva organizacija Skoja.

Također je istaknuta potreba da članovi prve partijske ćelije u Vodicama u narednom razdoblju povedu razgovore sa školskom djecom i omladinom, te da im tako evocirajući svoje uspomene približe vrijeme koje je bilo sudbonosno i značajno za kasniji veoma plodan borbeni i revolucionarni put Vodičana. Tom će se prilikom, pored ostalog, govoriti i o uslovima u kojima je osnovana prva partijska ćelija u Vodicama, o svom onom bogatom, napornom, požrtvovnom radu njenih članova na širenju lenjinističko-marxističke misli ne samo u Vodicama nego i u čitavom tom kraju. Sve će se to, naravno, odvijati u bogatoj pretkongresnoj aktivnosti. Što se tiče same spomen-ploče koja govori o osnivanju prve ćelije KP u Vodicama, a koja će se premjestiti uz Jadransku cestu, rečeno je da bi ona trebala ostati onakva kakva jest, ali da bi njeni temelji trebali biti solidniji i masovniji. Da bi se ta akcija što bolje provele na tome će se angažirati poseban odbor, članovi društvenih i političkih organizacija, a očekuje se da će izvjesnu pomoć pružiti i privredne organizacije. Naravno, neće izostati ni podrška sadašnjih foruma Saveza komunista.

Istaknuta je potreba da se pošumi i uredi zemljište pokraj spomen-ploče. Prve primorske čete. Pored toga, zaključeno je da se na proslavu pozove i drug Rudolf Rebernik, čije je ime usko povezano s osnivanjem prve partijske ćelije u Vodicama.

Na kraju je izabran odbor za proslavu tog značajnog datuma. U odbor su ušli: Ante Birin, Niko Arambaša, Milo Vlahov, Ljubomir Borić, Krunoslav Sladojev, Miro Poljičak, Ante Lasan-Rudo, Mirko Juričev, Tihomir Šprljan i Stanko Fržop.

Sudeći po pripremama koje su već u toku, Vodice će do-

stojno proslaviti dan osnivanja svoje prve partijske ćelije. To će biti ujedno prilika da se obnove sjećanja na protekle dane ilegalnosti i borbe, na uslove partijskog života i rada, na sve one tegobe s kojima su se susretali u radu, ali u isto vrijeme i na obilje radosti. Istina tom prilikom neće biti na okupu svi, kao onog dana prije četrdeset godina, jer su mnogi od njih pali u borbi ili podlegli godinama. Upravo i zbog toga, bit će to prilika da im čitave ustaničke vodice izraze još jednom svoju duboku zahvalnost. Kako smo informirani danas se u životu nalaze slijedeći drugovi: Milan Toljaš-Juričev, Dane Juričev pok. Roka, Melko Juričev pok. Ive, Josip Zanze pok. Dume, Milo Vlahov, Paško Roca, Grgo Roca pok. Šime, Roko Roca pok. Šime, Ante Udovičić, Joso Dunat, Roko Španja pok. Šime i Šime Mačukat pok. Ante.

(B)

Drniška kronika

IZ RADA OPCIJSKOG ODBORA SSRN DRNIŠA

Općinski odbor Socijalističkog saveza Drniša detaljno je razradio plan svoje aktivnosti. Ni velike ljetne vrućine nisu omele njegovu realizaciju. Kroz cijeli kolovoz do prvih dana rujna održavala su se savjetovanja s predsjednicima i tajnicima mjesnih organizacija. Na savjetovanjima je proanaliziran dosadašnji rad i izvršene su pripreme za održavanje godišnjih konferencija. Od tih dana u kancelariji predsjednika Općinskog odbora SSRN Ivice Pamukovića osjeća se posebna živost. Dolaze predsjednici, razgovaraju, savjetuju se, stižu izvještaji, prijedlozi, zapisnici.

Od 10. rujna do 10. listopada održat će se godišnje konferencije u 64 podružnice, a od toga datuma do 1. prosinca godišnje konferencije u 17 mjesnih organizacija. Općinska konferencija SSRN predviđa se za kraj prosinca ili prve dane siječnja.

Kao rezultat svakidašnje prakse, proistekao je prijedlog da se organiziraju povremeni zajednički sastanci mjesnih organizacija koje tište isti problemi: školstvo, vodoopskrba, elektrifikacija.

Pored tekućih zadataka, osnovne organizacije SSRN u drniškoj općini raspravljat će o izborima organa upravljanja u školama, donošenju statuta mjesnih zajednica i radnih organizacija, proslavi 20-godišnjice oslobođenja i sedmogodišnjem planu privrednog razvitka općine.

(c)

DOBAR UROD DUHANA

Duhan, tradicionalna petropoljska kultura, koja je gotovo sasvim bila iščezla s tih polja, ponovo se počela uzgajati. Lanj su poljoprivredno-industrijski kombinat »Petrovo polje« i oko tisuću individualnih kooperanata proizveli više od 10 vagona duhana. Ove godine, međutim, očekuje se najmanje 20 vagona duhana.

Drniški poljoprivrednici u uzgoju duhana vide svijetlu perspektivu, pa već sada se radi na proširenju kapaciteta njegove sadnje. Tako, na primjer, ubuduće će se individualni proizvođači kooperanti stimulirati još većim cijenama i na taj način će se dobiti ono za čim se teži već godinama — povratiti renome koji je ranije uživala drniška komuna uzgojem ove kulture. U Drnišu se čuje da mjerodavni faktori ubuduće namjeravaju uspostaviti radni odnos proizvođača kod kuće čime bi se bolja proizvodnja i veća briga oko uzgoja duhana još više proširila.

(ož)

UČENIK STRADAO NA MOTORU SVOG PROFESORA

U predvečerje prošlog petka, nesretnim slučajem, izgubio je život Marko Jolić, svršeni učenik Osnovne škole u Gracu.

Dječak je, da nije pitao uzeo motorkotač svog profesora Božidara Dugeča i uslijed tehničkog kvara na motoru sletio s ceste u vinograd. Učenik je poslije sat-dva nađen kraj motora s teškim ozljedama u dubokoj nesvjestici. Iako je hitno prebačen u Opću bolnicu u Šibenik, učenik je uskoro izdahnuo.

(c)

Vitomir Gradiška

NOB
1944.

35

— Uslijed naloga za temeljito rušenje i prezidavanje ceste Šibenik-Trogir, I bataljon Šibensko-trogirskog odreda je osiguravao taj rad na kome je sudjelovalo nekoliko stotina ljudi. U Konjskoj dragi, bataljon je postavio zasjedu. U tu zasjedu je najprije upala jedna njemačka patrola od 9 vojnika koja je likvidirana. Zaplijenjen je 1 šarac, 4 puške, 1 tromblon i magnet za pronalaženje mina. Netom je otpočela vatra na mjesto borbe Nijemci su odmah uputili iz pravca Vrpolja jedan jači odred vojnika, a uz to je iz pravca Trogira naišla kolona od oko 100 vozila. Pošto su na cesti bila srušena 2 veća i 5 manjih propusta, a uz to je bilo podignuto nekoliko kamenih pregrada, kolona je bila zaustavljena. Otpočela je nova borba, koja je trajala cijelu noć i do 9 sati sljedećeg dana. Naš bataljon je odugovlačio borbu očekujući da se pojave saveznički avioni. Pošto se avioni ni do 9 sati nisu pojavili, naš je bataljon odstupio, nanijevši neprijatelju još oko 40 mrtvih i 20 ranjenih. Pri tom je bilo uništeno 5 kamiona i 1 tenk.

1. rujna:

Sesta brigada drži radi svog osiguravanja svoj 1. bataljon na Paripovcu s jednom četom na Lipaču. U toku dana Nijemci su prodrli iz Malovana, pa se bataljon morao povući u Turavac. Onaj četi 1. bataljona na Lipaču pružio je pomoć 2. bataljon ove brigade, pa su ubili 4 Nijemca, a 5 ranili. 3. bataljon je u Labusima na osiguranju boka IX brigadi, dok je 4. bio pritan na položaju kod Malovana, ali su ga Nijemci opazili i na nj otvorili topovsku vatru. Poslije je ovaj bataljon izvršio iriš i otjerao Nijemce od Malovana nanijevši im gubitak od 27 mrtvih.

— 14. brigada dobila je zadatak zaštite Bukovice od 1. do 15. rujna ova je brigada naizmjenično držala na položajima svoje bataljone, kupila dezertere, polagala mine na komunikacije te odbijala manje napade neprijatelja na Bukovicu.

— U sjedištu Komande mjesta Šibenik desila se teška nesreća. Zamjenik komandanta drug Josko Milković uvježbavao je jednu grupu vojnika u gađanju laganim bacačem engleskog porijekla. Jedna nespretno ispaljena granata eksplodirala je u krošnji stabla ispod koga se držala obuka, pa je od njezine eksplozije smrtno ranjen sam Milković i borac Ante Gračin iz Vudlja, dok je još 7 boraca lakše ranjeno. Uslijed pomanjkanja veze do Zirja ranjenicima nije mogla biti pružena efikasna pomoć, pa su obojica sutradan podlegli ranama.

— Od 1. do 4. rujna Šibensko-trogirski odred bio je zauzet na radovima oko podizanja kamenih prepreka na cesti Trogir — Šibenik i Trogir — Rogoznica, na rušenju tih cesta i na polaganju mina.

— Nijemci su napustili Perković i odveli sobom teško oružje. Sada su jedini čuvari na toj važnoj saobraćajnoj tački ostale demoralizirane ustaše.

— Četnici su iz Vrbnika upali u Oklaj gdje su zapalili 9 kuća, 45 kuća opljačkali i ubili 3 rodoljuba.

2. rujna:

— Prema dobivenoj zapovijesti V brigada napušta položaje na prilazima Gračacu i preko Bukovice kreće za Ravne kotare i za primorje gdje će neko vrijeme vršiti operacije i osiguravati kanale.

— Na otoku Zirje je održana skupština ribara šibenskog okruga na kojoj je donijet zaključak da se privremeno oformi jedna udruga svih vlasnika mreža za ljetni ribolov. Ona će raditi pod rukovodstvom sekcije za ribarstvo pri Okr. NO odboru Šibenik do oslobođenja, kad će da preraste u ribarsku zadrugu. Za predsjednika te udruge izabran je Bilan Kazimir ribar iz Zirja.

— Od eksplozija nagaznih mina, koje je postavio na cesti Gračac — Otrić 4. bataljon VI brigade, stradala su 2 neprijateljska kamiona u kojima je poginulo 25 vojnika, a 20 ih je ranjeno.

— Prema narednjem koje je izdao Stab naše Mornarice u sporazumu sa savezničkom pomorskom komandom, uslijedila je zabrana plovljenja po moru od 2. do 9. rujna.

3. rujna:

— V brigada je stigla na primorski sektor. Stab brigade smjestio se u Stankovce.

— Prvi bataljon VI brigade je u 19 sati krenuo za Paripovac i polagao mine na cesti Otrić — Zrmanja, 2. bataljon je u Turavcu, 3. na Tremzini i na zasjedi četnicima kod Malovana, koji nisu naišli. Od eksplozije mine, koju je postavio 4. bataljon, odletio je u zrak jedan neprijateljski kamion koji je vukao top od 105 mm. Pri tom je poginula cijela posada topa. Ovaj bataljon je u zasjedi sačekao njemačku

kolonu, pa je uništio četiri kola ratnog materijala ubio 12 vojnika i desetak ranio.

— Komandant mjesta Šibenik drug Maksim Brkić obavijestio je Okr. komitet KPH Šibenik da su Nijemci za protu Macaru tražili svog ljekara koga su naši zarobili u akciji kod Betine.

— Stab XIX divizije poziva okružne ustanove NOP-a na konferenciju radi ishrane Divizije koja je neredovita.

4. rujna:

— Prvi bataljon VI brigade koji se nalazio u Paripovcu, spustio se na cestu između Zrmanje i Otrića i postavio mine od čijih su eksplozija odletjela u zrak 2 kamiona s vojskom. 2. bataljon bio je u pokretu prema cesti kod Malovana sa zadatkom da presretne kolonu, ali je kasno stigao.

Napadnuto je samo začelje kolone pa je ubijeno 8, a ranjeno 6 neprijateljskih vojnika. U međuvremenu je 3 bataljon krenuo iz Turavca za Duboki dol, a 4. je otišao u pomoć 1. koja nije bila potrebna. Od eksplozije njegove mine odletio je u zrak jedan kamion. Pri tome je zaplijenjen 1 šarac.

— Stab Grupe odreda stigao u Ružanac.

— Komesar Grupe Milan Munižaba traži pismeno od Okr. komiteta KPH Šibenik da su odri jedno savjetovanje sa terenskim organima NOP-a o pitanju saradnje i pomoći vojsci.

— Nijemci su povukli svoj garnizon iz Zatonja koji je brojio 65 vojnika.

5. rujna:

— 1. i 2. bataljon V brigade izvršili su noćni napad na neprijateljsko uporište Vranu. Uslijed jakog otpora Nijemaca i ustaša bataljoni su se povukli neobavivši posla.

— VI brigada napušta položaje u donjoj Lici i silazi u Bukovicu.

— Diverzantska grupa Komande šibenskog područja bacila je u zrak 1 njemački kamion kod Pokrovca.

— Vrbnički četnici upali su u selo Matase u Promini gdje su ubili rodoljuba Zelić Ivu i njegovu ženu Simicu, zapalili 3 kuće, dok ih je u izvršenju ostalih zločina spriječio otpor naoružanih odbornika tog sela, koji su ranili jednog četnika.

— Zakazana je konferencija JNOF-a za šibenski okrug za 17. rujna. Povodom toga Okružni komitet KPH Šibenik zatražio je od Staba Grupe odreda srenje Dalmacije da za osiguranje konferencije odredi 1. bataljon Šibensko-trogirskog odreda.

— Ustaše na području sjever Dalmacije hvata panika i demoralizacija. Iz Pirovca su pobjegla njih trojica i prijavila se Komandi mjesta Vodice u Putićanje, dok je sa lišanskim ustašama na njihov zahtjev pregovarao komesar V brigade Ilija Radaković.

6. rujna:

— VI brigada se nalazi na području Žegara na odmoru.

— V brigada je na terenu oko Stankovaca i priprema se za akcije u Ravnim kotarima.

— Šibensko-trogirski odred je stalno u zasjedi na cesti Trogir — Parapatnica.

— Iz grada Šibenika izšla je grupa delegata za Okružnu konferenciju JNOF-a. Među njima su se nalazili: dr Subotić, advokat Božo Dulibić, dr Vice Iljadica, Pere Sunara, advokat Krste Ježina, Marko Bačinić i drugi.

— Iz centra Okr. komiteta upućeno je u grad Šibenik 500 letaka a proglasom Maršala Tita o predaji zavedenih vojnika u neprijateljskim redovima i o prilazanju narodno oslobodilačkoj vojsci onih koji se nisu krvlju ogriješili o svoj narod.

7. rujna:

— U vezi opće situacije na frontovima, a posebno kod nas povodom stupanja jedinica Crvene Armije na tlo Jugoslavije, Stab XIX divizije je izdao svojim jedinicama zapovijest za konačno oslobođenje Ravnih kotara. U to vrijeme udruženi neprijatelj (Nijemci, ustaše i četnici) držao je u svojim rukama ove okolne garnizone: Vranu, Perušić, Kulu Atlagića, Smilčić, Zemunik, Skabrnju, Karin, Obrovac, Zadar, Bibinje, Sukošan, Biograd, Pakoštane, Lišane i Devrske.

— U vezi dobivenih zapovijesti V brigada je izvršila koncentraciju svojih bataljona u Budaku, bez 4. koji je i dalje ostao na Crljeniku, pa je navečer krenula na područje Benkovca.

— VI brigada, koja je u Žegaru održala veliku bakljadu povodom stupanja jedinica Crvene Armije na tlo Jugoslavije, krenula je navečer u pravcu Karina.

— Jedna četa Šibensko-trogirskog odreda, koja je držala zasjedu na cesti Trogir — Prapatnica, vodila je borbu s neprijateljskom kolonom koju je sačinjavalo 12 kamiona 5 tenkova. Poslije trosatne borbe kolona je propuštena uz neutvrđene gubitke.

— U centru Okr. NO odbora na primorskom terenu vrše se pripreme za ulazak u grad. Glumačka grupa priprema bogat program, a propagandni odjel također svoje materijale za što svečaniji nastup u gradu.

(Nastavit će se)

Duboka uvala Grebaštice čijim se rubom proteže magistrala, veoma je prijatna za boravak pod šatorima i kupanje. Pokrivena je borovima, maslinama i smokvama. Malo selo podno ceste nije gotovo ni znalo što je savremeni turizam, a ove godine već je među njegovim maslinicima niklo naselje od šatora i pokretnih kućica. Mirne uvale pune su kupuća. Smokava i grožđa ima dovoljno. Samo, pristup do ovog mjesta veoma je otežan, strm i neuređen, čak možda i opasan za spuštanje kolima. Inače, na ovom lijepom mjestu, ipak je veoma živo, i pored toga, što nedostaje ono najpotrebnije: voda i svjetlo. Sigurno je, međutim, da će u dogledno vrijeme i ovaj kraj izmijeniti svoje lice. Veliki broj stranih turista upravo traže ovakova mjesta.

Na slici: detalj kampa kod Grebaštice.

J. Č.

Banka - nepredviđeni turistički menadžer

Ovih dana je u toku razmatranje investicionih elaborata za izgradnju ugostiteljsko-turističkih objekata u 1965. godini. Ima mnogo razloga koji bi se mogli navesti u prilog tvrdnji da se organizacija našeg turizma može učiniti jednostavnijom, boljom, savremenijom i naravno, efikasnijom. Jer, upravo u tome i treba tražiti uzroke neprijatnoj činjenici da se u nizu turističkih menadžera pojavio još jedan, nepredviđeni, ali sa sigurno najjačim »adutimas«, koji moraju da se poštuju, bez obzira da li su opravdani ili ne. Radi se o banci.

Nije nikakva tajna da je za dobivanje jednog običnog turističkog kredita potrebno, pored gomile opravdanih i neopravdanih potvrda i dokumentacija — i okruglo četiri stotine potpisa investitora! Ne želimo sada da pominjemo nevjerojatno dug administrativni proces oko odobravanja turističkih investicija, koji, na žalost, traje i po osam mjeseci (a zahtjeva se da investitori izgrade objekat za četiri mjeseca, što sigurno prevazilazi granicu logičnosti). Ima, međutim, i drugih problema.

Tako, na primjer, iako su visina sredstava i njihova namjena prethodno utvrđeni na nizu sastanaka naših najvećih državnih i privrednih foruma (poslije čega se tačno znalo šta će se u kome mjestu graditi kao i opseg samog ulaganja) banka — to jest novi turistički menadžer bio je zaista neumoljiv! On ima pravo da jednostavno po jednoj hotelskoj postelji, da se miješa u predviđeni komfor itd. Još uvijek su nam u sjećanju ovogodišnje »uspomene« sa Kvarnera, kada je Privredna banka Hrvatske zahtjevala da se uvede jedna jeftinija kombinacija sanitarnih uređaja, iako su protiv nje prethodne godine strani turisti oštro protestirali. U Istri recimo, banka je tražila od investitora potvrdu da su kapaciteti (koji konačno ni na papiru još nisu postojali) prodati na inostranom tržištu! Sličnih primjera ima na stotine, gotovo u svim krajevima naše zemlje. Bankari su se jednostavno postavili kao glavni arbitri svih turističkih ulaganja. Pa da su bar bili dolje u komunama, tamo

gdje se odvija čitav turistički život, da su bar pokušali da na neki način pomognu direktnim privrednicima. Ni govora. Sjedišli su u glavnim gradovima i za svaku sitnicu zivkali investitore.

Ne želimo da ističemo funkcionalne greške u izgradnji niza hotelskih objekata, načinjenih uglavnom »zaslugom« banke, ali ih sigurno, nije malo! Promjene nastale jednostranim »skidanjem« ukupnih vrijednosti investicija, ili bezrazložnim insistiranjem na »jeftinijim rješenjima«, kasnije su za privredne organizacije imale teških posljedica. I da bude još čudnije, to su sve činili, bankarski, a ne turistički ili građevinski stručnjaci. A sami bankari se nisu mnogo interesirali za obilazak terena, za ispitivanje situacije, za pomoć investitorima i privrednicima, i intervencije gdje su one bile potrebne. Jer, kako bi se drukčije moglo objasniti da su komune izdavale za pojedine lokacije neophodne potvrde da raspolazu priključcima za vodu, kanalizaciju i svjetlo, što nije odgovaralo istini, pa su kasnije u ove svrhe morale da budu odobravane naknadne investicije. Ali, banka je banka — važna je potvrda!

Ovih dana se vrše opsežne pripreme kako bi se turistički krediti za 1965. godinu što prije koristili. No, da se razumijemo — one se ne sastoje u prezentiranju što boljih hotelskih i drugih projekata, što funkcionalnijih građevinskih rješenja, niti pak u osiguranju solidnog i brzog izvođača radova. Naprotiv, pripremljene su dokumentacije male i velike, potvrde kraće i duže, pa

čak i one koje banka još nije izmislila, jer investitori žive u strahu da im se zbog ove ili one sitnice — čitavo brdo hartije ne vrati.

Fond poljoprivrednika

(Nastavak sa 1. strane)

težu prihoda i rashoda, a to se upravo neće nikako postići do kraja godine. Skupštinari su izražavali čuđenje da je naplata tako slaba, a poznato im je da se poreske obaveze uglavnom od seljaka dobro naplaćuju, a porez i ovi doprinosi čine cjelinu kod naplate. Zbog toga je Skupština zaključila da se uvidom kod općina i banka utvrdi kako je izvršena naplata poreza i doprinosa po selima da bi skupštinari na terenu znali pomoći u ubiranju doprinosa. Mnogi članovi Skupštine su isticali kako jedan dio članova Fonda ima dosta veće obaveze nego što iznose osnovice prihoda, pa nisu u stanju platiti doprinose. Stoga su predložili da za ove i za one kojima općine daju socijalnu pomoć doprinos za zdravstveno osiguranje uplaćuju samo općine. Ako ti članovi Fonda imaju zemlju koju ne obrađuju, da se odreknu te zemlje u korist zadruge ili općine. Jednoglasno je zaključeno da se u tom smislu upoznaju općine. Skupštinari se nadaju da bi se tim mjerama ekonomska moć Fonda popravila i da bi poslovanje završilo sa manjim deficitom koji bi se mogao podnijeti.

I. Ramljak

DOBRO RADI SERVIS ZA PRANJE RUBLJA

U okviru komunalne ustanove »Čistoća« radi već tri godine servis za pranje rublja. Prema ostvarenom prometu taj servis dobro radi. Naime, servis za pranje rublja od sada je izvršio usluga držanima u vrijednosti od oko 7,5 milijuna dinara. No, valja napomenuti da se uslugama servisa koriste i brodovi. Da bi prijevoz rublja vršen što suvremenije i ne davno je nabavljen kamionet »Zastava« nosivosti od 1,5 tone.

Matt Collins u Šibeniku

»Trio jeka« i »Crveni koralji« u okviru turneje po Jugoslaviji gostovali su u Šibeniku dana 4. IX sa poznatim pjevačem Karlom Medikošom, u inozemstvu poznatim kao Matt Collins. Koncertu je prisustvovalo oko 1.500 osoba.

U toku programa prilično rutiniran Matt Collins, uspio je u dobroj mjeri angažirati dio publike i stvoriti karakterističnu, gotovo, naelektriziranu atmosferu.

Nakon završetka programa razgovarali smo s Zagrebčaninom Medikošom koji nam je iznio nekoliko momenata iz svoje interesantne i, bez sumnje, dosad uspješne karijere. Ovaj dvadesetčetiri godišnji pjevač otpočeo je svoje prve pjevačke pokušaje u zagrebačkom »Varijeteju« 1958. godine, kada su startali i mnogi drugi naši poznati pjevači zabavne muzike. No za razliku od njih, Karlov početak nije bio uspješan. »Bacali su novčiće na mene« kaže sada popularni Matt, nisam imao sreće. Nakon što je osnovao kvartet »Regal« uspješnije je nastupao u Zagrebu. 1961. godine putuje u Dansku. Na povratku, prolazeći kroz Pariz susreo se sa menadžerima i predstavnicima tvrtki gramofonskih ploča. Tražio je da pjeva. Nisu ga htjeli ni slušati, iako su mu govorili da je talentiran. Morao je čekati i čekati, kucati na mnoga vrata muzičkih menadžera milijunskog Pariza.

»Imao sam strpljenja i nade, priča Matt, i čekao sam. Nakon šest mjeseci lutanja po francuskoj metropoli, osmjehnula mi se sreća. Ušao sam gotovo slučajno u najpoznatiji orkestar »Rock and rolla« — »Les chasettes noires« (»Crne Čarape«), čiji je glavni pjevač u to vrijeme bio bolestan. Nakon toga pošlo je sve bolje. Uspio sam. Potpisao sam trogodišnji isključivni ugovor sa »Phillipsom« za snimanje ploča. Slijedili su mnogi koncerti i putovanja po evropskim i azijskim zemljama. U Francuskoj sam dobio i specijalnu nagradu omladine ispred J. Hollidayja i F. Hardija. Za »Jugoton« snimio sam 4 ploče.«

Ova turneja po Jugoslaviji, koju je organizirala Koncertna poslovnica, traje dva i po mjeseca sa 50 koncerata.

Mlada pjevačica Vesna Ungar, koja također nastupa u ovoj ekipi, rekla nam je:

»Počela sam pjevati prošle godine na »Prvom pljesku« u zagrebačkom »Varijeteju«. Nakon toga imala sam jednomjesečni angažman u toj kući. Imala sam turneju po Crnoj Gori, a pjevala sam i za vrijeme biciklističke trke »Kroz Jugoslaviju« sa Marijanom Deržaj, Miodragom Jevremovićem i drugima. Sad će se pustiti u prodaju prva moja »Jugotonova« ploča.

»Trio jeka« kojeg čini Gordana Ramešćak, Helena Sabljak i Branka Zakošek, nastupio je također prije godinu dana prvi put u Zagrebu kao pratnja Matt Collinsa. Imale su stali angažman u »Varijeteju« i jednu turneju. Snimile su nekoliko svojih melodija. »Alfabet ljubavi« bila je prva pjesma koju su izvele od domaćeg autora Vučera. Njihova pjesma »Vidjeli smo vas zajedno« bila je melodija tjedna.

»Crveni koralji« dali su ovom koncertu neobičnu živost i pokazali da su jedan od najboljih sastava ovakve vrste u zemlji.

Američki film. Režija: George Seaton

Špijun po zapovijedi

Ovo je zaista izvrsno napravljen film. Nije to samo priča o neobičnom savezničkom obavještajcu Ericksonu, koja već sama po sebi sadrži dovoljno elemenata po kojima bi film bio sasvim uzbudljiv već je i jedan, kao usputni, presjek života u jednom dijelu Evrope za vrijeme prošlog rata, u kojem je sa mnogo osjećaja i nenametljive angažiranosti prikazana atmosfera hitlerovske vladavine. Ima tu i fino iznesenih momenata humane solidarnosti, koja je u ono vrijeme, iako je značila smrtnu osudu, ipak posvuda dolazila do izražaja. Najzad tu je i niz odlično izrađenih karakterata, koji predstavljaju kaleidoskop likova koje su formirale ondašnje prilike. Sama špijunska priča, koja se temelji na stvarnim događajima, ispričavana je vrlo rafinirano i sa mnoštvom finih i prostudiranih detalja ne dozvoljavajući nikakav eventualni prigovor na račun nelogičnosti ili površno iznesenih činjenica. To je sve skupa doduše produžilo trajanje filma, ali zbog to-

ga on nije izgubio na intenzitetu i mislim da ne pretjeravam ako smatram, da je mogao da zadovolji svačiji ukus.

Meksikanski film. Režija: Raul de Anda

U službi Pancha Ville

Malo revolucije pa pjesma, pa opet malo revolucije i opet pjesma i tako sve do kraja filma. Slavna meksikanska revolucija daje tako materijal za operetske siece u kojima nije pošteđen ni legendarni Pancho Villa. I ovaj film nosi sve slabosti jednog dijela meksikanske kinematografije, koji nam je već sasvim dobro poznat i, na žalost, čitav niz godina i jedino poznat. Ti tzv. meksikanski vesterni redovito su vrlo loše gotovo diletantski režirani i glumljeni, a sadržaj im je dozlaboga naivan i nemoguć. Atraktivnost im uglavnom počiva na pjesmi, meksikanskoj narodnoj pjesmi, koja širom svijeta ima svoje ljubitelje i vuče gledaoca u kino. Ali i ta pjesma, pretjeranim forsiranjem, postaje sve manje atraktivna i sve je manje onih koji su u stanju da za njenu ljubav podnose sat i po besmislenog natezanja. — b —

S puta 'Kola' po ČSSR

Turneja prijateljstva

Protoklog tjedna nakon šesnaestodnevnog gostovanja po Slovačkoj vratio se pjevački zbor RKUD »Kola« u svoj grad. Na uspješnoj turneji »Kolo« je izvelo 6 koncerata i učestvovalo na centralnoj proslavi 20-godišnjice ustanka slovačkog naroda. Da bi naša javnost bila obavještena o ovoj značajnoj turneji u nekoliko brojeva našeg lista objavit ćemo napise prof. Ive Livakovića.

Još jednom RKUD »Kolo« iz Šibenika dostojno je reprezentiralo svoj grad i nadasve svoju zemlju. Upravo završena šesnaestodnevna turneja po Slovačkoj bit će velikim slovima zapisana u inače bogatoj i svijetloj biografiji ovog najstarijeg amaterskog pjevačkog zbora u našoj Republici. Uspijesi postignuti na umjetničkom planu (6 koncerata), svakidašnji kontakti s običnim čovjekom, prijateljstvo koje se manifestiralo na svakom koraku i u svakoj prilici ne samo da su nadmašili naša očekivanja nego su naprosto prerušili u nezaboravne doživljaje, čini mi se jedinstvene. Toliko lijepe i drage da s najvećim strahom pristupam opisu svega proživljenog svijestan da ne postoje riječi koje bi adekvatno izrazile naše oduševljenje i osjećaje ljubavi i zahvalnosti prema dragim nam domaćinima. Sve je bilo tako lijepo, drago i značajno da je vrijedno zabilježiti i zato podimo od početka, iz dana u dan, iz doživljaja u doživljaja.

Subota, 15. VIII 1964. — pljusak, najsašniji i najduži ovog ljeta, samo je omeo ali ne i spriječio ispraćaj priređen 91

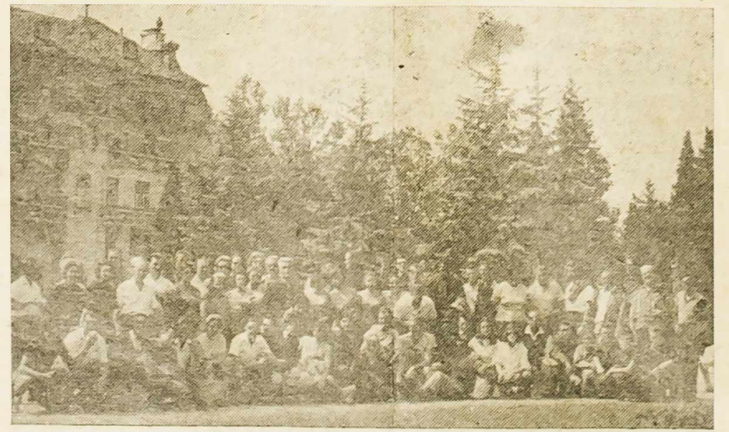
članu »Kola« koji su posebnim vagonom (pratio ih je na cijelom putu) otputovali na šesnaestodnevnu turneju po Slovačkoj na poziv Pjevačkog zbora slovačkih učitelja. »Pljusak nas ispraća, ali će nas zato sunce dočekati«, čulo se kroz hodnike netom je »brzi« u 19.08 napustio Šibenik. »Kolaši« ne bi bili ono što jesu da i pored toga što je većina ličila na mokre pijetlove nije stvoren od početka »pravističnim«, atmosfera juga, ili bolje Šibenika i Šibenčana. A kako i ne bi kad je ova grupa od 91 člana ne samo jedna od najboljih amaterskih pjevačkih družina nego i po svom sastavu sigurno najinteresantnija. Najmlađi član imao je 17 godina a najstariji 70; pedantni statističar mogao bi zabilježiti preko 50 različitih profesija i više od toga različitih »čudi«. Razumljivo je zato da je u toku cijele turneje bilo smijeha, pjesme, oduševljenja, ponekad »spuštenih noseva«, atomički zavisti, ali nadasve vedrine i zdravog humora.

U takvoj atmosferi put do granice dug cijelu noć i jedno jutro kao da je skraćen. Neočekivano brzo dospjeli smo do

krajnje tačke naše domovine. Srca su odjednom zakucala snažnije, ali ne zbog susreta sa simpatičnim (uvijek ne i poželjnim!) carinicima nego zbog osjećaja koji je prirodan pri prvom susretu sa tлом jedne strane zemlje. Naši carinici vrlo su brzo obavili svoj posao jer niti jedan član bilo čime nije prekršio propise. Pa ipak ostali su u našem vagonu do krajnje tačke — Sentilja okruženi najgrlatijim »Kolašima« koji su im improvizirali mali koktel dalmatinskih pjesama. Zvuci pjesme »A ča je lipo more, to naše lipo more...« bili su posljednji pozdrav domovini i razdraganim carinicima koji su dugo mahali za vlakom koji je postepeno »osvajao« Austriju.

Nakon nekoliko sati vožnje

kroz dosta jednolične predjele Austrije i kraćeg zaustavljanja na željezničkim stanicama u mjestima u kojima kao da je vrijeme stalo, u kojima caruje mir i monotonija, neposredno pred Bečom priroda je otkrila svu ljepotu i veličanstvenost. Ponosne šume, prekrasni kanjoni, opijajuće zelenilo privukli su na prozore sve one koji su tačno planirali »svoje snage« i nisu umorni klonuli na svojim sjedištima u kupejima. U Beču, u kojem je bio kraći odmor od 3 sata, prvo oduševljenje ali i razočaranje - oduševljenje više-milijunskim gradom, razočaranje »astronomskim cijenama«. Sivilini su ostali u džepovima ili pak smo kod trafikanta za razglednice koje su prve javile

Šibeniku da su »Kolaši« sretno napustili domovinu.

I konačno u 20 sati 16. IX 1964. dugo očekivani prvi susret sa zemljom domaćinom. Prvo oduševljenje i ponos što smo Jugoslaveni! Čehoslovački željezničari i carinici odmah su u spostavili prisni kontakt i otkrili svoju ljubav prema Jugoslavenima, ljubav koju su godinama morali kriti.

Divno je biti Jugoslaven, čist, ponosan i poštovan!

U Bratislavu, prvo mjesto naše turneje, stigli smo u 22 sata. Prvi službeni doček, koliko svečan toliko intiman i drag. Prve riječi dobrodošlice upućene od dr. Strelca, profesora konzervatorija i umjetničkog rukovodioca pjevačkog zbora domaćina, prvo cvijeće, prvi poljupci, prvi otpozdrav razdraganih »Kolaša«. Prvi kontakt sa dragim domaćinima, koji je kasnije prerastao u drago i snožno prijateljstvo, nagovijestio je da ćemo se u Slovačkoj osjećati kao kod svoje kuće. A tako je uistinu i bilo.

Prvog dana boravka u Bratislavi, nakon prospavane noći u luksuznom hotelu »Carlton«, domaćini su nas autobusima povelili u razgledavanje glavnog grada Slovačke, grada koji se ponosi svojim starinama i kulturno - historijskim znamenitostima, ali još više diči novim dijelom grada, »kolonijama u pelenama«, kako nazivaju naselja novih obitelji s malom djecom. Samo u tom gradu od 300.000 stanovnika ima 65 dječjih jaslica, što govori o izvanrednoj brizi prema mladim majkama koje su mahom zaposlene.

Najimpresivniji dojam ostavio je na nas prvog dana posjet

impozantnoj grobnici palih boraca - oslobodilaca Bratislave, na brežuljku koji dominira gradom. Zaista impozantno svetište i po arhitekturi i po veličini i po frapirajućoj čistoći. Na grobnici 6530 boraca položili smo i mi uz zvuke »Lenjinova marša« buket ruža sa jugoslovenskom trobojnicom

Istog dana posjetili smo i stari HRAD (tvrđava) DJEVIN u istoimenom selu na samoj granici prema Austriji, desetak kilometara od Bratislave, u kojem ima i naših familija iz okoline Daruvara, Požege i Osijeka koji su se tu naselili još prije više od 200 godina. Atraktivna i historijski, naročito za kulturu Slavena. Značajna tvrđava otvorena je tek pred kratko vrijeme za turiste (do tada je bila granično područje). Sagrađena je u IX stoljeću za Svatopluka, jednog od kneževa prve slavenske države, a služila je za obranu Bratislave pred opasnošću koja je dolazila Dunavom i njenim pritokom Moravom. Kraj same tvrđave na padini brežuljka nalazi se impozantan amfiteatar za 150.000 (!) gledalaca i pozornicom nad samom rijekom u kojem se svake godine 5. i 6. jula održavaju velike svečanosti u spomen prvih osnivača slavenske pismenosti Cirila i Metoda. Naziv tvrđave DJEVIN (djevica), kako kaže legenda, simboličan je. Naime gradile su je djevice kako je ne bi nitko i nikada osvojio. Ali je ipak osvojena (kao uostalom i djevice) i uništena 1812. za Napoleona pohoda na Rusiju.

(Nastavak u idućem broju)

gradske vijesti

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera francusko-talijanskog filma — SIGFRID — do 13. IX)
Premijera engleskog filma — ZENA U DOMACIJ HALJINI (14—16. IX)
»20. APRILA«: premijera talijanskog filma — BAGDADSKI LOPOV — (do 13. IX)
Premijera švedskog filma — RATNI ZLOCINAC — (14. do 16. IX)

DEZURNE LJEKARNE

Do 11. IX — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva
Od 12—18. IX — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROĐENI

Dane, dr Tomislava i Olge Petković; Kristijan, Josipa i Marije Zganec; Jadranka, Cede i Ružice Perković; Milenka, Mije i Anice Vrcić; Ivan, Vlatka i Dese Šupe; Krešimir, Stipe i Rajke Kovač; Stana, Ljubomira i Slavke Burazer; Roko, Mate i Anke Čoga; Goran, inž. Boška i Sofije Frzop; Zdravka, Frane i Marije Gašperov; Željka, Gojka i Božene Bojanić; Nevenka, Blaža i Ane Vranić; Soraja, Franje i Olge Paškvalin; Senka, Mirka i Zorke Čvrljak; Snježana, Dušana i Zorke Košarić; Milan, Ante i Milke Popović; Damir, Ante i Stefanije Svirčić; Snežana, Pavlović Zivote i Lorente Matošin.

VJENCANI

Lovrić Krešimir, šofer — Buble Živana, službenik; Koren Vladimir, kapetan duge plovidbe — Barić Lovorka, ekonomista; Antonijević Tomislav, strojobravar — Cota Nediljka, službenik; Bujas inž. Dane, inž. strojarstva — Jovanović Duška, službenik i Vojvodić Dmitar, službenik — Santin Marija, med. sestra.

UMRLI

Ivčić Sima rođ. Triva, stara 80 godina; Brajković Mate p. Šime, star 72 godine; Franić Grgo p. Jose, star 64 godine; Šikić Joakim Mililvoja, star 34 godine; Mešin Mate p. Mije, star 42 godine; Karanović Miloš, star 58 godina; Blažek Veronika-Jarmila rođ. Fabijan, stara 72 godine; Jelić Karmela p. Krste, stara 32 godine; Radić Vojin Slavka, star 3 mjeseca; Friganović Petar p. Paške, star 77 godina; Gabelić Ivan p. Jure, star 64 godine i Čurić Iva rođ. Deak, stara 59 godina.

MALI OGLASNIK

TRAZE se skladišne prostori-je u Sibeniku za smještaj namještaja. Ponude slati na »Exportdrvo« — Sibenik, telefon 27-55.

MIJENJAM trosobni komforni stan (novogradnja) u Sisku za sličan ili manji u Sibeniku ili okolici. Upitati: Matija Svoboda Sibenik, Rogoznička 7.

OGLAS

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIJALNO OSIGURANJE SIBENIK

Daje na prodaju putem javne licitacije osobna kola »Zastava 1400« u ispravnom stanju uz početnu cijenu od dinara 600.000.

Javna licitacija će se obaviti dana 15. IX 1964. godine u 10 sati u prostorijama Zavoda.

Pravo učešća na ovoj licitaciji imaju samo organizacije iz društvenog sektora.

Kola se mogu vidjeti svakog radnog dana od 8—12 sati u Zavodu Sibenik ul. Ive-Lole Ribara b. b.

„Reklame“ našeg turizma

Kad se putuje magistralom, onda se pored saobraćajnih znakova i drugih upozorenja mogu vidjeti još neki znaci turističkog karaktera: to su razna obavještenja o pojedinim objektima, o kupalištima, mjestima, specijalitetima nekog kraja i koješta drugo. Sve bi to trebalo da »začini« turističku propagandu na licu mjesta. Neka od tih upozorenja na cesti teško je i uočiti, ali ona postoje i, ako ih se bolje pogleda, može se vidjeti i kakva su.

»Rivijera« je ovog ljeta postavila svoje table na sjevernom području. Iako bi se i njihovoj tehnici moglo staviti prigovora (podsjećaju na obavještenja nekog pogrebnog poduzeća!), ipak je s njima, manje-više, sve u redu. No, odmah na Proški, uz privatnu gostionicu stoji sasvim neukusna tabla, koja već duže vremena upozorava prolaznike da je tu krčma, da se toči vino i pivo. Na jednoj kući pored ceste u Pirovcu na komad dasko napisano je na njemačkom »Frie Zimmer« (slobodne sobe za iznajmljivanje). U Vodicama, također pored ceste, dugo se mogla vidjeti ovakova reklamna tabla: karton na kojem je nespretnim slovima napisano »Wine«, a pored toga da bude jasnije, više dva »bocuna« bijelog i crnog vina. Na raskršću također u Vodicama je dugo stajala jedna išarana »bombastična« tabla, koja je turiste upozoravala na »plavu plažu« i buffet sa (naravno!) svim mogućim specijalitetima. Dobro je učinjeno što je ta tabla nestala.

Nije bolje ni na onoj drugoj strani, prema Primoštenu i Rogoznici. Što se Primoštena

tiče, on ima neke veoma poznate objekte (kamp esperantista »Ivo-Lola«), ali o tome na cesti, opet, nema nikakvog obavještenja.

Neki improvizirani kampovi od Grebašnice pa dalje, označeni su isto tako i suviše improvizirano (natpis »camping« na komad lima ili daske). I na onoj gostionici na ulasku u Rogoznicu postoji jedna nemoguća tabla. Zanimljivo je da se ovakvog neukusa može vidjeti i na čitavom području od Zadra do Splita. Kao da se mnogi natječu tko će postati »originalniji« slikarije u bojama (poput one koja svraća pozornost na gostionicu »Jastog« u Brodarici.)

I u samim turističkim mjestima postoje razni natpisi i upozorenja, putokazi za plaže i tako dalje. O njima bi se mogle napisati stranice, a da se svi primjeri, uglavnom loši, ne iscrpe. Iznijet ću samo jedan primjer, koji, može se slobodno kazati, vrijedi za sva naša mjesta. Kod nas su ušli u modu riblji restorani (pretstavljamo da svi turisti, oso-

bito strani, upravo obožavaju ribu). To je u svakom slučaju dobro. No, da su bar svi ti restorani zaista riblji! Mnogi domaćini misle da je dovoljno u jednom lokalu na zidovima izmaljati bojama, nacrtati, lađe, mreže, ribe, ribare, morske zvijezde i ostala ribarska čuda, pa da se stvori »atmosfera« o ribljem restoranu. No, ta sasvim naivna reklama ne stvara još i ribu, koje, najčešće, nema. Tako je u Sibeniku, tako je u Vodicama, Pirovcu, pa i na onoj drugoj strani, sa nekim izuzecima. A što se tiče same ribe navest ću i ovaj, možda »slučajan« slučaj: prije kraćeg vremena jedan Talijan i jedna Francuskinja upitali su me na ulici, gdje se u gradu može jesti dobre ribe. Nisu tražili hotel, već jednu manju, simpatičnu gostionicu. Nisam mogao dugo da im objašnjavam, kako stoji stvar sa ribom, ali ih je jedan poznavalac prilika uputio »kod Piculek«. U tu svrhu stavio im se na raspolaganje jedan vodič u crvenoj kapi.

J. Čelar

Prvi prodori u morske dubine

Ljepote i bogatstvo šibenskog i kornatskog arhipelaga oduvijek su bili velika draž i užitak ljubitelja podvodnog sporta, kako našeg kraja tako i turista. No ti užici i stremjenja za osvajanjem morskih dubina, njenih prirodnih ljepota, arheoloških i naučnih

istraživanja ostala su doskora samo nedostižna želja i mašta ljubitelja podvodnog sporta. Granica njihovih dostignuća kretala se do granica njihove izdržljivosti i kapaciteta pluća. Trebalo je prodirati dalje, osvajati nove desetine metara morske dubine, otkrivati ono što nije bilo dostupno i na dohvat ruku podvodnih ljubitelja, a često i pljačkaša, već decenijama. Stremjenja i želje za novim neispitanim sferama morskoga dna, njegovom arheološkom i biološkom ispitivanju, postala su danas stvarnost. Grupa od deseterice ljubitelja podvodnoga sporta i

locirano je na Šubićevcu. U prvih osam mjeseci ove godine ljetovalište je posjetilo blizu 3,5 tisuća osoba. Najviše ferijalaca bilo je iz Beograda, Zagreba i Slovenije. Od inozemnih posjetitelaca najviše je bilo Francuza. Stranih gostiju bilo je ukupno 170. Zbog velikog interesa domaćih i stranih posjetitelaca, pored smještajnih kapaciteta u Ferijalnom domu korišteni su i ležaji u Srednjoškolskom dačkom domu.

PITANJE PRIJEVOZA UČENIKA - RIJEŠENO

Zahvaljujući brizi Odjela za prosvjetu Općinske skupštine Sibenik i poduzeća »Autotransport« povoljno je riješeno pitanje prijevoza učenika, koji žive po okolnim mjestima a pohađaju srednje i osnovne škole u gradu podno Šubićevca. Tako je od 1. rujna u prigradskom području uspostavljeno 7 autobusnih linija. Zabilježiti ćemo da svakog dana između 12 i 14 sati odlaze autobusi u pravcu Vrpolja, Zaborića, Bilica, Boraje, Dubrave, Brodarice i Goriša. Kako se pretpostavlja, autobusima će se dnevno prevoziti 900 učenika.

USELJEN DRUGI NEBODER

Drugi šibenski neboder konačno je primio stanare. U tom impozantnom zdanju nalazi se 116 stanova, a u izgradnji je utrošeno blizu četiri stotine milijuna dinara. Zabilježiti ćemo da je građevinske radove izvodilo šibensko građevinsko poduzeće »Izgradnja«. Gradnja drugog nebodera počela je 1958. godine.

istraživanja uspjela je prodirati u prostore o kojima je samo maštala, a s time i postavila nove temelje sekciji za podvodna istraživanja pri Sportskom društvu »Jastog«. Uz pomoć Saveznog centra za podvodna istraživanja iz Rijeke i nesebičnog zalaganja i pomoći pripadnika RM i Sportskog društva »Jastog« grupa, koju su sačinjavali deseterica učenika kursa s uspjehom je ovih dana završila obuku i osposobila se za ronjenje s aparatima na komprimirani zrak. Završne ispite su svi položili sa zadovoljavajućim uspjehom i tom prilikom dobili svjedodžbe kao priznanje za autonomno ronjenje za kategoriju sportskih ronilaca.

Pored toga što je sekcija za podvodna istraživanja tek osnovana zapala se velik interes kod omladinaca za osvajanjem novih nepoznatih sfera morskoga dna.

UPRAVNI ODBOR MEDICINSKOG CENTRA SIBENIK

raspisuje

natječaj

za popunjenje upražnjenih radnih mjesta

- 1) 3 MEDICINSKE SESTRE
- 2) 5 BABICA
- 3) 8 BOLNICARA-RKI
- 4) 1 SEKRETARA RAVNATELJA
- 5) 1 SLUŽBENIKA U TEHNIČKOJ SLUŽBI
- 6) 1 SLUŽBENIKA U SKOLSKOJ POLIKLINICI

Uslovi za popunjenje upražnjenih radnih mjesta za ad 1) završena srednja medicinska škola, za ad 2) završena srednja ili niža babička škola, za ad 3) završena škola za bolničare-rke, za ad 4 i 5) završena gimnazija ili njoj ravna škola, za ad 6) završena gimnazija ili osmogodišnja škola.

Molbe taksirane sa dinara 50 taksenih maraka podnijeti Komisiji za zasnivanje i otkazivanje radnih odnosa pri ovoj ustanovi.

Natječaj otvoren do 11. rujna 1964. godine.

GRAĐEVNO PODUZEĆE »IZGRADNJA« SIBENIK

raspisuje

natječaj

za popunjenje radnog mjesta:

RUKOVODIOCA ANALITICKO-PLANSKOG SEKTORA

Uvjeti: Da ima visoku ili višu stručnu spremu ekonomskog smjera i najmanje 3 godine stručne prakse. — ili da ima svršenu srednju školu sa preko 10 godina službe od čega najmanje 5 godina na rukovodećoj dužnosti u privredi iz ekonomske struke. Prednost imaju osobe koje su radile u računovodstvenoj struci. — Osobni dohodak po Pravilniku o raspodjeli O. D. — Molbu s podacima o kretanju u službi dostaviti općem sektoru. Rok 15 dana od objavljivanja natječaja.

OGLAS

Radnim ljudima koji dosada iz bilo kojih razloga nisu mogli završiti osmogodišnju školu

BIROTEHNIKA pruža mogućnost da

DVOGODIŠNJOM DOPISNOM SKOLOM ZA OPĆE OBRAZOVANJE RADNIKA

završe osmogodišnju školu i tako steknu propisane uvjete za polaganje ispita za kvalificirane i visokokvalificirane radnike te za upis u stručne i druge škole drugog stupnja.

Uvjeti za upis: U I godinu — završena 4 razreda osnovne škole;

U II godinu — završenih 6 razreda osnovne škole ili prva godina škole za opće obrazovanje radnika.

Upis traje do 30. IX 1964.

Sve pobliže obavijesti daje:

BIROTEHNIKA

Odjel za dopisno obrazovanje

ZAGREB, Jurišićeva 3/IV

telefon: 24-692, 39-070

UPRAVNI ODBOR »RIVIJERE« HOTELSKO-TURISTIČKOG PODUZEĆA SIBENIK

raspisuje

natječaj

za popunjenje radnih mjesta

1. RUKOVODIOCA PRIVREDNO-RACUNSKOG SEKTORA

2. BUREKDIJE

Uvjeti pod 1. a) završen ekonomski fakultet ili viša ekonomska škola sa 5 godina prakse u računovodstvenoj ili financijskoj struci;

b) potpuna srednja škola sa 10 godina prakse u računovodstvenoj ili financijskoj struci.

Uvjeti pod 2. kvalificirani radnik.

Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka poduzeća.

Molbe s podacima o dosadašnjem radu dostaviti općem sektoru poduzeća.

Natječaj traje do 30. septembra, odnosno do popunjenja radnog mjesta.

Druga savezna nogometna liga

Četvrta pobjeda Šibenik - Split 3:1 (2:0)

Stadion »Rade Končara«. Vrijeme vjetrovito, teren dobar za igru. Gledalaca 3000. Sudac Kor: dić iz Tuzle. Strijelci: Stanišić u 8. Zivković u 29. i Stošić u 50. minuti (iz 11 m) za »Šibenik«, a Poklepović u 84. minuti (iz 11 m) za »Split«.

SIBENIK: Sirković, Marenci, Friganović, Grgić, Miljević (Perasović), Stošić, Zivković, Relić, Stanišić, Žepina, Marinčić.

SPLIT: Vukman (Franulović), Krstulović, Perić, Rudić, Matošić, Ivić (Stipišić), Vasti, Roje, Boljat, Poklepović, Pleško.

Ekipa »Šibenika« prikazala je u nedjelju u susretu sa »Splitom« jednu od svojih najboljih igara u drugoligaškoj konkurenciji. Uz solidnu halfliniju, ugodno je iznenadila navala koja je bila veoma pokretljiva i u više navrata je opasno ugrožavala vrata Splićana. Posebno je bilo zapaženo lijepo proigravanje, forsiranje dugaćkih lopti i često šutiranje na gol. Utakmica je i nače obilovala rijetko uzbuđljivim i dinamičnim akcijama, što naročito vrijedi za prvo poluvrijeme, kada je »Šibenik« deklasirao svog takmca. Ekipa »Splita« potpuno je zakazala, i uza obranu i navalni red, koji je rijetko kad opasnije ugrozio Sirkovićeva vrata. Inače gosti su na momente bili prilično oštri i njihovi grubo nasrtaji ozlijedili su nekoliko domaćih igrača. Tako je Miljević već u prvim minutama napustio teren i njega je veoma uspješno zamijenio Perasović. »Šibenik« je zaslužen osvojio bodove i nakon petog kola zauzeo drugu poziciju na tablici zapadne skupine Druge savezne lige.

Samo prvih petnaestak minuta Splićani su bili ravnopravan protivnik, a onda pa do kraja ovog susreta inicijativa je bila na strani domaćih momčadi. Već u 8. minuti Stanišić je iz gužve postigao vodstvo. Isti igrač je u 22. minuti ubacio loptu u mrežu, ali je sudac bio drugog mišljenja: navodno zbog ofsajda poništio je ovaj zgoditak. Sedam minuta kasnije nakon serije napada na gol Splićana Zivković je primio loptu i nakon što je prešao dvojicu igrača oštro je šutirao tako, da je lopta odsjela u mrežu — 2:0. Do kraja ovog dijela Žepina koji se po prvi put pojavio na spoici, bio je u dva puta u izvanrednoj prilici da povisi omjer, ali u tome nije uspio.

Drugo poluvrijeme gotovo se nije ništa razlikovalo od prvog. »Šibenik« je i dalje imao inicijativu, vrlo lako osvajao teren i u više navrata prisiljavao Fra-

nulovića da se istakne. U 50. minuti domaći su preko Stošića povećali omjer na 3:0, zgođitkom, koji je postignut iz jedanaesterca. Samo za kratko razdoblje Splićani pokušavaju da ugrože Sirkovića, ali u tome ne uspijevaju. Nekoliko oštrih udaraca Stanišića, Zepina, Relića i Zivkovića završavaju pored ili preko vratiju. Najidealniju šansu imali su gosti u 77. minuti kada je Pleško sa svega 5 do 6 metara šutirao u golaut. U 84. minuti gosti su smanjili na 3:1 pogotkom iz jedanaesterca.

Za nedjeljnu pobjedu svi igrači »Šibenika« zavrjedili su dobre ocjene. Ipak više od ostalih pružili su Stošić, Friganović i Sirković u obrani, a Stanišić i Zivković u navalnom redu. Kod Splićana su se istakli Rudić i Pleško.

Sudac Kordić imao je težak posao, jer su se gostujući igrači služili nedozvoljenim sredstvima. Inače ostavio je dobar dojam. (J)

REZULTATI 5. KOLA

SIBENIK: »Šibenik« — »Split« 3:1 (2:0)
HRASNICA: »Famos« — »Borac« 2:4 (2:1)
BOROVO: »Borovo« — »Celik« 2:0 (2:0)
VARAZDIN: »Varteks« — »Slavonija« 0:0

CELJE: »KLADIVAR« — »Maribor« 2:2 (1:0)
TUZLA: »Sloboda« — »Istra« 4:2 (3:1)
SLAVONSKI BROS: BSK — »Rudar« 5:4 (3:3)
ZAGREB: »Lokomotiva« — »Olimpija« 4:4 (2:3)

TABLICA

Olimpija	5	4	1	0	18:5	9
Šibenik	5	4	1	0	7:1	9
Lokomotiva	5	3	2	0	16:11	8
Sloboda	5	3	1	1	14:5	7
Borac	5	2	2	1	11:9	6
Slavonija	5	1	3	1	9:8	5
Celik	5	2	1	2	6:5	5
Kladivar	5	1	3	1	10:10	5
Borovo	5	2	1	2	7:8	5
BSK	5	1	3	1	12:17	5
Varteks	5	1	2	2	5:6	4
Rudar	5	1	1	3	12:15	3
Maribor	5	0	3	2	3:6	3
Famos	5	1	1	3	7:17	3
Split	5	1	0	4	5:13	2
Istra	5	0	1	4	4:10	1

RASPORED 6. KOLA

SPLIT: Split — Olimpija
SIBENIK: Šibenik — Famos
KAKANJ: Rudar — Lokomotiva
PULA: Istra — BSK
MARIBOR: Maribor — Sloboda
OSIJEK: Slavonija — Kladivar
ZENICA: Celik — Varteks
BANJA LUKA: Borac — Borovo

PK, Šibenik' peti u Mostaru

U Ljubljani i Mostaru prošle nedjelje je završeno ovogodišnje prvenstvo Jugoslavije u plivanju. U Ljubljani je održano prvenstvo prvog, a u Mostaru drugog razreda. Novi prvak Jugoslavije je »Ljubljana«, dok su prvi razred napustili beogradske »Partizan« i Pošk iz Splita. Prvo mjesto u Mostaru osvojilo je »Primorje«, koje je zajedno sa »Jadranom« iz H. Novog zauzelo mjesto »Partizana« i Poška.

Mlada ekipa »Šibenika« koja je u Mostaru otputovala sa malim izgledima da ostane u ligi, osvojila je peto mjesto sa 20.292 boda, a da joj nije diskvalificiralo jednu plivačku osvojili bi četvrto. U ukupnom plasmanu svih klubova prvog i drugog razreda »Šibenik« je 13.

Realan rezultat

DOŠK — NK TK ZADAR 2:2 (1:1)

Igralište na Podvornici. Gledalaca oko 1.200. Vrijeme toplo. Teren pogodan za igru. Sudac Madir (Split).

Strijelci: 0:1 — Gatar (4), 1:1 — Zivković (18), 1:2 — Marinović (48) i 2:2 — Jošić (78).

Tek što je izmijenjeno nekoliko bezopasnih uzajamnih napada, u 4. minuti iz polovice igrališta koje je pripalo gostima, jedna visoka lopta nabačena je visoko pred šesnaesterac Doškove obrane. Nakić se u odsutnom momentu poklonio i pao, pa je Gatar ostao slobodan put do Vukovića. Kada je vratar napustio gol i neodlučno poletio mu ususret, Gatar je prisebno pogodio lijevi gornji ugao.

U 18. minuti Zivković je snažnom parabolom s desne strane šesnaesterca pogodio lijevi gornji ugao iznenadenog Miletića.

Drugo poluvrijeme očekivalo se da će navalni red domaćih zaigrati bolje i efikasnije, ali u 48. minuti Marinović niskim udarcem u lijevi ugao dovodi »Zadar« i po drugi put u vodstvo. Domaći igrači reklamiraju ofsajd, ali glavni sudac ostaje pri svojoj odluci.

redu počeo je dosta dobro, što potvrđuje i finalno takmičenje u Mostaru, gdje je osvojeno 2.800 bodova više negoli prošle godine.

Od prošlogodišnje muške ekipe ostao je samo Martinović, koji je u toku cijelog takmičenja nosio najveći teret. Sa njim su još plivali mladi plivači: braća Stojnić, Koštan, Sarić, Novak, Baica i Lozić.

Zenska ekipa u odnosu na prošlu, ove godine je bila bolji dio momčadi. Ta ekipa je sastavljena od 11 plivačica čiji prosjek starosti iznosi 13 godina. Uspjeh mladih plivačica sa pionirskog prvenstva bio je ponovljen i u Mostaru, gdje su plivale među seniorkama. Nosioći tog uspjeha su: Juras, Martinović, D. Cikola, Lambaša, Zonja, Šarlah, Blažević i Malenica.

Ako ekipa nastavi ovako intenzivno raditi, dogodine se možemo nadati ulasku u društvo najboljih, što ne bi predstavljalo nikakvo iznenađenje, a ljubitelji na vodi u Šibeniku bi imali priliku vidjeti naše najbolje plivače i plivačice.

DALMATINSKA RUKOMETNA REGIJA

Doobar start Metalca

U nedjelju je počelo prvenstvo I dalmatinske rukometne regije. Predstavnički Šibenika u tom takmičenju »Metalac« i »Galeb« nisu baš najbolje startali. »Metalac« je u vrlo slaboj igri pobijedio novog člana regije »Partizana« iz K. Sućurca, dok je »Galeb« sasvim zasluženo poražen u igri sa »Jugovinilom«.

GALEB — JUGOVINIL 20:29 (8:12)

Igralište III osnovne škole. Gledalaca oko 500. Sudac: Vuletić (Trogir).

»Galeb«: Jagodić, Mandić 5, Pasarić, Curko 1, Kujović 5, Marlović 4, Ernjak 3, Mileta 1, Stoianović, Kalauz 1 i Coko.

»Jugovinil«: Blažević, Ercegović 8, Mladineo 2, Bralić 11, Dominić 4, Rokov, Dragičević, Polić 4 i Ergović.

Samo polovinom drugog poluvremena »Galeb« je bio ravnopravan protivnik odličnoj ekipi »Jugovinila«. Bralić i Ercegović su predstavljali veliku opasnost po gol domaćina. Da je Kujović pri kraj prvog poluvremena znao iskoristiti dva sedmerca vjerovatno rezultat ne bi bio toliko visok.

Ekipa »Galeba« je nešto bolja nego prošle godine, pa se mogu očekivati i bolji rezultati. U njoj ekipi ima nekoliko dobrih pojedinaca, kao što su: Kujović, Mandić, Marlović i Kalauz.

Sudac Vuletić dobro je vodio ovaj susret.

METALAC — PARTIZAN 25:18 (13:6)

Igralište III osnovne škole. Gledalaca oko 500. Sudac: Omerov iz Zadra.

»Metalac« je razočarao svoje ljubimce dosta konfuznom i grom. U ekipi nije bilo igrača koji bi znao smiriti igru. Zgodici su postizavani više greškom igrača gostiju, nego li smišljenim akcijama. Jedini u timu »Metalca« koji su zadovoljili bili su vratari Salamun i Đerek te Antunac i Mamužić.

Sudac Omerov je dosta sjec kao igru.

»Metalac« je razočarao svoje ljubimce dosta konfuznom i grom. U ekipi nije bilo igrača koji bi znao smiriti igru. Zgodici su postizavani više greškom igrača gostiju, nego li smišljenim akcijama. Jedini u timu »Metalca« koji su zadovoljili bili su vratari Salamun i Đerek te Antunac i Mamužić.

KOMISIJA ZA STIPENDIJE SKUPSTINE OPĆINE ŠIBENIK

raspisuje

natječaj

Za stipendiranje studenata i učenika na fakultetima, visokim, višim i srednjim školama i to:

- I FAKULTETI**
 - a) Filozofski fakultet grupa ruski i engleski 2
 - b) Prirodoslovno matematički fakultet matematika - fizika 1
 - fizika - matematika 1
 - c) Ekonomski fakultet 2
- II VISOKE SKOLE**
 - a) Visoka škola za fizičku kulturu 1
 - b) Visoko-defektološka škola 1
- III VIŠE SKOLE**
 - a) Viša školestička škola 1
 - b) Viša škola za zdravstvene tehničare smjer sanitarni 2
 - c) Pedagoški akademija matematika - fizika 1
 - biologija - kemija 2
- IV SREDNJE SKOLE**
 - a) Pedagoška gimnazija s nastavkom studija na pedagoškoj akademiji 10

V Osim gornjih stipendija Komisija za stipendije Skupštine općine Šibenik raspisuje natječaj za:

- 5 stipendija za srednje i stručne škole,
- 5 stipendija za fakultete, visoke i više škole.

Ove stipendije dodjeljivat će se kandidatima, koji su u dosadašnjem školovanju postigli dobar uspjeh, a koji nemaju drugih sredstava za školovanje.

Rok natječaja do 3. oktobra 1964. godine. Molbe se upućuju Skupštini općine Šibenik — Komisiji za stipendije.

Molbi treba priložiti sljedeće dokumente:

- 1) prijepis školske svjedodžbe završenog razreda ili potvrdu fakulteta (škole) o upisanom semestru (razredu),
- 2) poresko uvjerenje,
- 3) omladinsku karakteristiku.

Molbe bez potrebnih dokumenata neće se uzimati u rješavanje.

OGLAS

ZAVOD BIROTEHNIKA
 upisuje u:
DOPISNU EKONOMSKU SKOLU
DOPISNU UPRAVNU SKOLU
DOPISNE TEČAJEVE KNJIGOVODSTVA
 (industrija, trgovina, pogonsko knjigovodstvo)

Uvjeti za upis: U Dopsnu ekonomsku školu i Dopsnu upravnu školu:

Završena osmogodišnja škola, sedmogodišnja škola sa svršenim ispitom, četiri razreda gimnazije, četiri razreda građanske škole ili dvogodišnja škola za opće obrazovanje radnika.

U Dopsne tečajeve knjigovodstva: završena osmogodišnja škola ili škola za opće obrazovanje radnika (dvogodišnja).

Upis traje do 15. IX 1964. (za dopsne tečajeve do 30. IX).

Sve poblize obavijesti daje:
BIROTEHNIKA
 Odjel za dopsno obrazovanje
 ZAGREB, Jurišićeva 3/IV
 telefon: 24-692, 39-070

FERIJALNI SAVEZ JUGOSLAVIJE
 PRIHVATNI CENTAR FSJ ŠIBENIK

OBAVIJEST

Upravni odbor Prihvatnog centra i ljetovališta FSJ Šibenik donio je odluku da u školskoj 1964/65. godini prima na prenočište u svoje objekte na Šubićevcu učenike i omladince iz proizvodnje.

Mjesečna uplata iznosi dinara 3.000, a plaća se unaprijed.

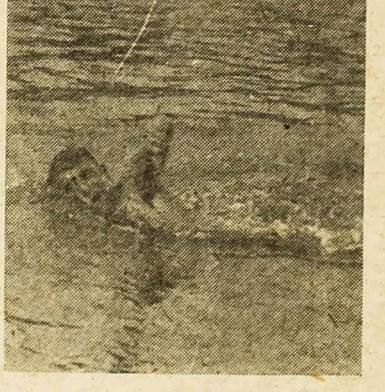
Svi zainteresirani omladinci mogu se detaljno upoznati s konforom i kućnim redom svakog dana od 8—12 i od 16—18 sati.

Uprava Prihvatnog centra

Zabilježeno na rubu bazena

Plivačkog rekordera »Šibenika« Mišu Martinovića našli smo pokraj bazena, nakon što je otplivao svoju posljednjepodnevu rutu, kako on to najradije kaže.

Martinović je rođen 1945. Ove godine je završio Srednju ekonomsku školu i za koji dan će se upisati na Ekonomski fakultet na Rijeci.

Kad ste počeli plivati?
 — Početkom 1961. godine došao sam na bazen sa željom da pokušam, hoću li moći plivati. Među nekoliko pionira koji su tada bili došli na bazen, tadašnji trener »Šibenika« Toni Perić je nas nekoliko izabrao za pionirsku ekipu, koja je pod njegovim rukovodstvom uporno trenirala.

Koji su vam najveći uspjesi?
 — Prvak SR Hrvatske za omladinu na 1.500 metara i treće mjesto na seniorskom prvenstvu u istoj disciplini.

Vaša želja u budućem radu?
 — Da na ovogodišnjem prvenstvu u Splitu osvojim drugo mjesto i da plivam ispod 19 minuta na 1.500 metara.

Hoćete li i dalje plivati za »Šibenik«?
 — Kako da ne. Ja se nadam da ćemo u 1965. osvojiti bolji plasman i plasirati se u prvi razred.

Na kraju našeg razgovora Martinović nas je zamolio da se ovim putem želji najviše zahvaliti trenerima »Šibenika« Toniju Periću i Bori Baobiću koji su mu omogućili da stekne sve elemente plivačke tehnike.

— da —

Neriješeno u derbiju Dalmatinske zone

U nedjelju je odigrano drugo kolo prvenstva Dalmatinske zonske lige. Siverički »Rudar« i po drugi put je poražen, a kninska »Dinara« je izgubila bodove u Sinju. Derbi kola odigran je u Drnišu između Doška i »Zadra«, koji je završio podjelom bodova. U ostalim susretima »Zmaj« je visoko porazio »Udarnika« iz Perušića, a »Omladinac« iz Vranjica, novi član lige oduzeo je bodove »Solinu« na njegovom terenu, dok je zadržarski »Omladinac« akodijer pobijedio, ovoga puta slabu ekipu »Jugovinila«.

Poslije drugog kola na tablici vode »Metalac«, Došk, »Zadar« i »Omladinac« iz Vranjica sa po tri boda.

Rezultati: Zmaj — Udarnik 9:2, Omladinac (Z) — Jugovinil 4:0, Junak — Dinara 3:1, Došk — Zadar 2:2, Solin — Omladinac (V) 1:3, Metalac — Rudar 6:1.

TABLICA

Metalac	2	1	1	0	8:3	3
Došk	2	1	1	0	7:3	3
Zadar	2	1	1	0	6:2	3
Omladinac (V)	2	1	1	0	5:2	3
Zmaj	2	1	0	1	9:4	2
Jadran	1	1	0	0	4:0	2
Omladinac (Z)	1	1	0	0	4:2	2
Dinara	2	1	0	1	3:3	2
Junak	2	0	1	1	3:5	1
Solin	2	0	1	1	3:5	1
Udarnik	2	0	1	1	4:11	1
Jugovinil	2	0	0	2	1:9	0
Rudar	2	0	0	2	1:10	0